

UNICEF België wil met het dossier "Kinderen zoals ik" aan leerlingen de mogelijkheid geven om zich hun cultuur eigen te maken en die van anderen te leren kennen en begrijpen. Andere manieren ontdekken om de wereld te beleven helpt hen om hun eigen leven, waarden en gewoontes in perspectief te plaatsen en erover na te denken. Dit helpt hen om hun eigen cultuur en die van anderen te waarderen en te respecteren. Maar dit houdt in dat kinderen leren omgaan met stereotypen. Al te dikwijls is de beeldvorming van kinderen over mensen die 'verschillend' zijn, qua nationaliteit, afkomst, geslacht, leeftijd of vaardigheden, gebaseerd op stereotypen en vooroordelen.

Het dossier "Kinderen zoals ik" is bruikbaar voor leerkrachten en voor leerlingen van 10-14 jaar. Met dit dossier wil UNICEF België ontwikkelingseducatie in de klas brengen en kinderen sensibiliseren over de kinderrechten en gelijkheid van die rechten voor alle kinderen! De kinderrechten en het belang van verdraagzaamheid en culturele diversiteit staan centraal in dit dossier. En dit begint in hun eigen omgeving, binnen hun gezin, in de klas, op de speelplaats,... De activiteiten uit dit dossier geven aan kinderen de kans om een bredere kijk te ontwikkelen op de situatie en de dagelijkse leefwereld van kinderen uit minderheidsgroepen in India, straatkinderen in Laos, kinderen met een handicap in Niger en kinderen in instellingen in Moldavië.

KINDEREN ZOALS IK

Auteurs:
Herlinde De Vos en Alao Kasongo
Verantwoordelijke Uitgever: UNICEF België, Christian Wiener, Lenniksebaan 451, bus 4, 1070 Brussel
© 2006

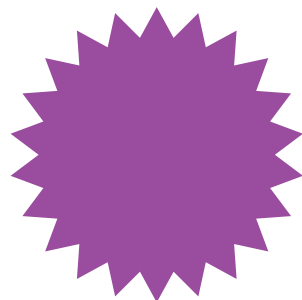

Inhoudstafel activiteitenmap

“Kinderen zoals ik”

1. Kinderen zoals ik	2
1.1. OMGAAN MET EIGEN CULTUUR EN ANDERE CULTUREN	2
1.2. ONZICHTBARE KINDEREN: DE CIJFERS	2
Armoede en ongelijkheid	3
Gewapende conflicten en onvoldoende overheidsbeleid	3
Discriminatie	3
Vergeten kinderen met een handicap	3
1.3. FEITEN	4
1.3.1. Straatkinderen in Laos	4
1.3.2. Kinderen met een handicap in Niger	4
1.3.3. kinderen in instellingen in Moldavië	5
1.3.4. Etnische minderheidsgroepen in India	5
2. UNICEF	6
2.1. HET KINDERFONDS VAN DE VERENIGDE NATIES	6
2.2. UNICEF IN ACTIE!	6
2.2.1. Culturele activiteiten voor straatkinderen in Laos	6
2.2.2. Gezondheids- en verzorgingscentra in Niger	7
2.2.3. Participatieprojecten voor kinderen in instellingen in Moldavië	7
2.2.4. Onderwijs voor kinderen uit minderheidsgroepen in India	8
2.3. EN IN BELGIË?	8
2.3.1. Ontwikkelingseducatie	8
2.3.2. Wereldklassen van UNICEF België	9
3. Over de activiteitenmap	10
3.1. METHODOLOGIE	10
3.2. DE ACTIVITEITENFICHES	10
3.2.1. Activiteit 1: Wie zit in je groep?	12
3.2.2. Activiteit 2: Vervolledig het verhaal...	13
3.2.3. Activiteit 3: Stellingenspel: juist/fout	15
3.2.4. Activiteit 4: straatkinderen in Laos	17
3.2.5. Activiteit 5: Niger ontdekken	20
3.2.6. Activiteit 6: Kinderen in instellingen in Moldavië	24
3.2.7. Activiteit 7: Proeven van de cultuur in India: opdrachtenspel	27

1. KINDEREN ZOALS IK

1.1. OMGAAN MET EIGEN CULTUUR EN ANDERE CULTUREN

“Hallo, ik ben Ona!”

Ik ben verlekkerd op nieuwe ontdekkingen en ontmoetingen met kinderen die leven in andere landen en in verschillende werelddelen. Ik ben gepassioneerd om te weten hoe ze leven, welke spelletjes ze spelen, wat hun lievelingsgerecht is... Ik eet persoonlijk graag een frietje met stoofvleessaus. Ik hou van reizen en praten met kinderen over hun rechten.

Ik hoor vaak spreken over “diversiteit” en “verschillen”. Maar wat betekent dit nu eigenlijk? Waarom zijn er verschillen tussen jongens en meisjes? Tussen Europeanen en Afrikanen? Tussen Belgen en Nederlanders? Hoe kunnen we dan nog goed samenleven als we allemaal verschillend zijn? Diversiteit, is dat een ziekte? Tja, zulke zaken houden me de laatste tijd wel bezig. Dus gisteren nam ik het wijze besluit om het eens op te zoeken. Onder de letter “V” in het woordenboek vond ik bij “Verschil”: onderscheid, het uiteenlopen, verschil in karakter, in smaak, in leeftijd... Kortom, alles wat maakt dat het ene ding niet het andere is of de ene persoon niet de andere is.

Vervolgens zocht ik “Diversiteit” op en vond: verscheidenheid, wat verschillend, verscheiden of ongelijksoortig is. Maar vanmorgen fietste ik rond op straat en besefte dat geen enkel kind helemaal hetzelfde is, dezelfde vorm van ogen of dezelfde haarkleur heeft of op dezelfde manier loopt. Ze zijn dus allemaal verschillend, maar hebben alvast één ding gemeenschappelijk: kinderen hebben rechten! Die staan in het Internationaal Kinderrechtenverdrag (sinds 1989).

Ik nodig je uit om meer te ontdekken over kinderen wereldwijd, wat hen anders maakt dan jou, maar vooral wat hen doet gelijken op jou, via klasactiviteiten, spelletjes, verhalen... van kinderen uit 4 landen wereldwijd: Laos, Moldavië, Niger en India. Stuur mij met alle leerlingen van jouw klas gerust een boodschapje om te zeggen of je akkoord gaat met mijn nieuwe leuze “Culturele diversiteit maakt ons leven rijker”. Tot later! ”

Ona

UNICEF wil met de educatieve campagne « Kinderen zoals ik » aan kinderen van 10-14 jaar de mogelijkheid geven om zich hun cultuur eigen te maken en die van anderen te leren kennen en begrijpen. Andere manieren ontdekken om de wereld te beleven helpt hen om hun eigen leven, waarden en gewoontes in perspectief te plaatsen en erover na te denken. Dit helpt hen ook om hun eigen cultuur en die van anderen te waarderen en te respecteren. Maar dit houdt in dat kinderen leren omgaan met stereotypen. Al te dikwijls is de beeldvorming van kinderen over mensen die ‘verschillend’ zijn, qua nationaliteit, afkomst, geslacht, leeftijd of vaardigheden, gebaseerd op stereotypen en vooroordelen.

Een cultuur is het geheel van normen, waarden en andere aangeleerde gewoonten of uitingen van een groep of samenleving. Eigenlijk alles wat je na je geboorte aanleert. En dat is dus belangrijk voor jou en ook voor de samenleving. Mensen in een samenleving proberen de cultuur over te dragen. Dat heet cultuuroverdracht. Dit gebeurt tijdens de opvoeding (en dan noemen we het socialisatie). Maar eigenlijk gaat deze cultuuroverdracht het hele leven lang door.

“Het respect voor culturele diversiteit is een verbintenis die ervoor moet zorgen dat de mensenrechten en de fundamentele vrijheden van alle volkeren worden erkend” (UNESCO). Ook in de klas wil UNICEF leerkrachten en leerlingen aanzetten om hier verder over na te denken, om andere culturen te ontdekken en onze eigen cultuur beter te begrijpen.

1.2. ONZICHTBARE KINDEREN: DE CIJFERS

UNICEF wil de aandacht vestigen op onzichtbare kinderen in hun cultuur, de meest kwetsbare kinderen van wie het recht om in goede gezondheid en in een veilige omgeving op te groeien, het moeilijkst gewaarborgd kan worden. Met onzichtbare kinderen wijst UNICEF op kinderen die uitgesloten worden omdat ze ‘anders’ zijn. Zoals bijvoorbeeld een meisje in Laos dat alleen leeft op straat omdat haar familie te arm is en niet meer naar haar omkijkt; of een meisje dat niet kan lezen en schrijven omdat ze in een minderheidsgroep leeft in India en de taal niet begrijpt die op school wordt gehanteerd; een jongere uit Moldavië die in een instelling moet leven en niet kan spelen of zich amuseren met zijn vrienden; of een meisje in een rolstoel in Niger dat niet naar school kan gaan. Deze kinderen hebben zelden toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, spel en vrije tijd... en zijn niet beschermd tegen uitbuiting, geweld, kinder-

handel, mishandeling en verwaarlozing. UNICEF past zijn programma's aan aan de noden van de gemeenschappen zonder deze kinderen uit te sluiten.

ARMOEDE EN ONGELIJKHEID

Kinderen in de minst ontwikkelde landen lopen het meeste risico om te worden vergeten. Zij moeten werken om hun familie te helpen overleven, waardoor ze niet naar school gaan en mogelijkheden missen om hun eigen levensomstandigheden te verbeteren en om te ontsnappen aan de armoede. Er zijn tientallen miljoenen straatkinderen en meer dan 1 miljoen kinderen zitten gevangen. Zij moeten voor zichzelf zorgen en velen worden als het ware onzichtbaar, gaan van school en worden blootgesteld aan misbruik en uitbuiting.

GEWAPENDE CONFLICTEN EN ONVOLDENDE OVERHEIDSBELEID

Gewapende conflicten en een slecht beleid zorgen ervoor dat kinderen kwetsbaar en vergeten worden. Overheden wereldwijd dragen de eerste verantwoordelijkheid en dienen extra maatregelen te nemen. Zo moeten zij onderzoek voeren; betrouwbare cijfers over de meest kwetsbare kinderen in de samenleving zijn nodig om een goed beleid uit te stippelen. Er moet met name een betere wetgeving komen op het gebied van registratie, bescherming en discriminatie van kinderen. Overheden moeten hiervoor specifiek voor kinderen geld vrijmaken.

DISCRIMINATIE

Seksuele discriminatie zorgt ervoor dat meisjes bijvoorbeeld geen kans krijgen op onderwijs. In verschillende regio's, zoals in Oost-Afrika, Centraal-Afrika en Zuid-Azië, gaan veel minder meisjes dan jongens naar school. Discriminatie omwille van afkomst is ook

wijd verspreid. Er bestaan meer dan 5000 etnische groepen in de wereld en ongeveer 900 miljoen mensen behoren tot achtergestelde groepen omwille van hun afkomst. In 30 Afrikaanse landen beneden de Sahara (waar 80% van de bevolking uit de regio woont) bijvoorbeeld, is de officiële taal niet dezelfde als de meest gesproken taal. En slechts 13% van de kinderen in deze landen krijgen les in hun moedertaal. Ook in India zijn veel kinderen uit etnische minderheidsgroepen achtergesteld op school, omwille van hun afkomst.

VERGETEN KINDEREN MET EEN HANDICAP

Volgens schattingen leven 150 miljoen kinderen met een handicap, waarvan het grootste deel uitgesloten en vergeten wordt op school, in de gezondheidszorg, in dorpen en gemeenschappen tot in hun eigen families. Tussen 250 000 en 500 000 kinderen verliezen jaarlijks hun zicht wegens vitamine A-tekort. Een geschatte 171 miljoen kinderen werken in gevaarlijke omstandigheden (fabrieken, mijnen, landbouw, gewapende groepen) en lopen een hoger risico op een handicap. Ondervoeding en onvoldoende prenatale zorgen kunnen leiden tot handicap of ziektes. Polio is gelukkig bijna verleden tijd, maar is in een 10tal landen nog steeds een probleem, waaronder Niger.

© UNICEF/Giacomo Pirozzi

Kindjes met een handicap in een opvangtehuis in Georgië.

India

1.3. FEITEN

1.3.1. STRAATKINDEREN IN LAOS

Laos is een van de armste landen in Zuid-Oost-Azië. Jaarlijks worden duizenden jongeren naar Thailand gebracht waar ze in de prostitutie terechtkomen. In de steden in Laos leven veel straatkinderen, waarvan de meerderheid jongens. De meerderheid van de kinderen op straat in Vientiane, werken op straat, maar hebben nog contact met hun familie en keren af en toe naar huis. Zij halen hun inkomen uit diefstal, bedelarij en prostitutie. Die kinderen leven in grote armoede en hebben geen enkele vorm van bescherming tegen mishandeling of uitbuiting. Velen belanden in de gevangenis wegens druggebruik, drugbezit of drughandel. De kinderen die leven op straat hebben voornamelijk nood aan onderwijs, aan training om zichzelf te kunnen uitdrukken en verdedigen, aan ontspanningsactiviteiten en ondersteuning door hun families.

★ © UNICEF Laos

Oppervlakte: 236 800 km²

Ligging: in Zuid-Oost-Azië, ten Oosten van Thailand en ten Westen van Vietnam

Hoofdstad: Vientiane

Inwoners: 6 368 481 (juli 2006)

Kindersterftecijfer: 83 op 1000 levend geboren (in België: 5 op 1000 levend geboren)

Levensverwachting: 55 jaar (in België: 79 jaar)

Religie: Boeddhisme 60%, Animisme en andere 40%

Talen: Laotiaans of Lao is de officiële taal, Engels, Frans en verschillende etnische talen

1.3.2. KINDEREN MET EEN HANDICAP IN NIGER

Kind zijn in Niger is niet makkelijk. De slechte economische situatie, de vlucht van het platteland naar de steden zonder werkzekerheid en de vele aidswezen schetsen geen fraai beeld van het arme Niger. Kinderen met een handicap worden door de ouders gezien als een extra last en worden vaak achtergelaten, anderen worden uitgebuit of leven op straat. Deze kwetsbare groep kinderen moet vaak voor zichzelf zorgen en stelen of bedelen om te overleven. Zij zijn extra kwetsbaar omdat zij naast hun handicap ook te kampen hebben met stigmatisatie en vooroordelen, waardoor zij vaak aan de rand van de samenleving leven, zonder hoop op een toekomst.

Roukaya bijvoorbeeld is een meisje van 12 jaar dat haar benen niet meer kan gebruiken omwille van polio. "Ik was heel droevig dat ik niet kon spelen met de andere kinderen", vertelt zij. In 2002 werd ze opgevangen in een gezondheidscentrum, gesteund door UNICEF. Ze leerde er op krukken lopen en kreeg opnieuw onderwijs. Mijn droom was altijd om ooit met de wagen te kunnen rijden. Nu weet ik dat mijn droom werkelijkheid kan worden!"

★ © UNICEF

Oppervlakte: 1 267 000 km²

Ligging: in West-Afrika, tweede armste land in de wereld

Hoofdstad: Niamey

Inwoners: 12 525 094 (juli 2006)

Kindersterftecijfer: 21 op 1000 levend geboren (in België: 5 op 1000 levend geboren)

Levensverwachting: 44 jaar (in België: 79 jaar)

Godsdienst: Moslim : 80%, Katholieken en andere : 20%

Talen: Frans, Hausa en Djema

* Jongere in het centrum voor straatkinderen in Vientiane (Laos), waar hij van de drugs wordt afgeholpen.

* Sinds 2002 bezoekt Roukaya het gezondheidscentrum van UNICEF en kan ze op krukken lopen.

1.3.3. KINDEREN IN INSTELLINGEN IN MOLDAVIË

* © UNICEF/MOL/Racovita

In Moldavië worden veel vrouwen en kinderen uitgebuit. De geografische ligging, de economische situatie, de corruptie en slechte wetgeving zorgen ervoor dat het land een draaischijf is voor kinderarbeid, kinderhandel en illegale adoptie. De meerderheid van de slachtoffers zijn heel jong: 58% tussen 18 en 24 jaar en 30% jonger dan 18 jaar.

Er bestaat geen aangepaste hulpverlening voor deze kinderen en jongeren. Er bestaan geen opvangcentra waar ze psychologische en medische begeleiding krijgen. Vele kinderen worden opgesloten in instellingen en weeshuizen waar hun rechten niet gerespecteerd worden. UNICEF vormt jongeren om andere jongeren te informeren over hun rechten, over drugs, over hiv/aids, over seksueel geweld enz. Een van hen, Alexandra (16 jaar), trekt nu samen met enkele andere jongeren uit haar instelling in Cahul (170 km ten Zuiden van Chisinau) naar andere jongeren in instellingen, in scholen en in gemeenschappen om hen te informeren en hun mentaliteit te wijzigen.

Oppervlakte: Oppervlakte
33 843 km²

Hoofdstad: Chisinau

Inwoners: 4 466 706 (juli 2006)

Kindersterfte: 38 op 1000 levend

geborenen (in België: 5 op 1000 levend geboren)

Levensverwachting: 66 jaar (in België: 79 jaar)

Godsdienst: orthodox: 98%

Talen: Moldavisch en Russisch

* Jongeren in een instelling in Lipcani, Noord-Moldavië.

1.3.4. ETNISCHE MINDERHEIDSGROEPEN IN INDIA

In India leven heel wat autochtone gemeenschappen die zich in een marginaal deel van de samenleving bevinden. Officieel worden ze 'Scheduled Tribes' genoemd. Deze benaming garandeert een speciale bescherming volgens de grondwet. De bedoeling is de integratie van deze groepen te bevorderen. De Indische regering heeft 283 Scheduled Tribes geïdentificeerd, waarvan 62 in de staat Orissa leven. In Orissa leven 37 miljoen mensen (4% van de totale bevolking in India), waarvan bijna de helft (47%) op het platteland.

De etnische minderheidsgroepen zijn vaak slachtoffer van discriminatie: hun kinderen hebben geen toegang tot gezondheidszorg, hebben minder overlevingskansen en zijn minder goed geschoold. De scholen liggen ver van de woonplaats van de kinderen, de ouders zien er vaak het nut niet van in om hun kinderen naar school te sturen, de kinderen begrijpen de taal niet die gebruikt wordt op school, de inhoud van de handboeken is niet aangepast, leerkrachten staan negatief tegenover de inheemse culturen en beïnvloeden de klasgenootjes. Veel kinderen gaan niet naar school of haken af. Slechts 64% van de bevolking in Orissa kan lezen en schrijven.

* © UNICEF/Kahnu Nayak

Oppervlakte: 3 287 590 km²

Ligging: Zuid-Azië, grenzend aan de Arabische en Bengaalse Baai, tussen Birma en Pakistan

Hoofdstad: New Delhi

Inwoners: 1 095 351 995 (juli 2006)

Kindersterftecijfer: 55 op 1000 levend geboren

(in België: 5 op 1000 levend geboren)

Levensverwachting: 65 jaar (in België: 79 jaar)

Godsdienst: Hindoeïsme 80.5%, Moslim 13.4%, Katholiek 2.3%, Sikh 1.9%, andere 1.8%, niet gespecificeerd 0.1%

Talen: Engels is de meest gebruikte taal in de nationale, politieke en commerciële communicatie; Hindi is de nationale taal en moedertaal van 30% van de bevolking; daarnaast zijn er nog 14 andere officiële talen (waaronder Orya in de staat Orissa) en vele dialecten

* Kinderen op school in Orissa, India.

2. UNICEF

2.1. HET KINDERFONDS VAN DE VERENIGDE NATIES

UNICEF, het Kinderfonds van de Verenigde Naties, spreekt de hele wereld aan om zich te buigen over de fundamentele rechten van elk kind. UNICEF werd opgericht in 1946 als noodhulporganisatie om de kinderslachtoffers van de Tweede Wereldoorlog te helpen. Dit verklaart ook het letterwoord: United Nations International Children's Emergency Fund. Leidraad voor het werk van UNICEF is het Kinderrechtenverdrag dat op 20 november 1989 werd goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

UNICEF is actief in 156 ontwikkelingslanden en in 38 industrielanden om de toestand waarin kinderen leven te verbeteren en om hun rechten te promoten. In ontwikkelingslanden zet UNICEF ontwikkelingsprogramma's op en wanneer nodig noodhulpoperaties. UNICEF stelt vijf prioriteiten voorop:

- De ontwikkeling van het jonge kind
- De vaccinatie van kinderen
- Basisonderwijs voor meisjes
- De strijd tegen HIV/aids
- De bescherming van kinderen tegen uitbuiting en mishandeling

© UNICEF Laos
Beng vertelt zijn verhaal.

2.2. UNICEF IN ACTIE!

Alle kinderen hebben gelijke rechten en hebben recht op een goede start in het leven: een goede gezondheid, met de kans om naar school te gaan en om zich te ontwikkelen en goed op te groeien... Om dit te bereiken heeft de wereldgemeenschap 8 Millenniumdoelstellingen opgesteld die behaald moeten worden tegen 2015; de eerste 6 doelstellingen sluiten rechtstreeks aan bij de kinderrechten en bij het werk van UNICEF. 191 landen ondertekenden de Millenniumdoelstellingen die vooropstellen dat tegen 2015:

1. extreme armoede en honger zijn uitgebannen
2. alle jongens en meisjes basisonderwijs volgen
3. mannen en vrouwen dezelfde rechten hebben
4. kindersterfte sterk is afgenomen
5. er minder vrouwen door zwangerschap sterven
6. verspreiding van ziektes als aids en malaria gestopt is
7. er meer mensen in een duurzaam leefmilieu leven
8. er meer eerlijke handel, schuldenverlichting en hulp is

2.2.1. CULTURELE ACTIVITEITEN VOOR STRAATKINDEREN IN LAOS

Beng leeft al op straat sinds zijn 5 jaar en liep weg van huis omdat zijn stiefvader hem sloeg. Hij is nu 17 jaar en bezoekt regelmatig het Peuan Mit ("dikke vrienden") Centrum voor straatkinderen dat werd opgericht met de steun van UNICEF. Het centrum organiseert culturele activiteiten die de kinderen opnieuw zelfvertrouwen geven en hen het gevoel geven dat ze iets kunnen, waardoor de samenleving hen positiever bekijkt. Samen met andere jongeren in het centrum werkte Beng mee aan een nationale show rond de gevaren van het straatleven. De show werd opgevoerd in het openluchttheater in Vientiane en de nationale televisie zond het optreden live uit. "Vroeger wou niemand luisteren naar ons", vertelt Beng, "en voor een 'stout' kind als ik is het een droom om een show in elkaar te steken en te dansen op het podium. Het is mijn kans om te tonen dat ik dit allemaal kan, ook al leef ik op straat." Kinderen krijgen in het centrum ook medische verzorging, maaltijden, emotionele steun, leren er lezen en schrijven en kunnen er vooral in een veilige omgeving spelen.

2.2.2. GEZONDHEIDSCENTRA EN VERZORGINGS-CENTRA IN NIGER

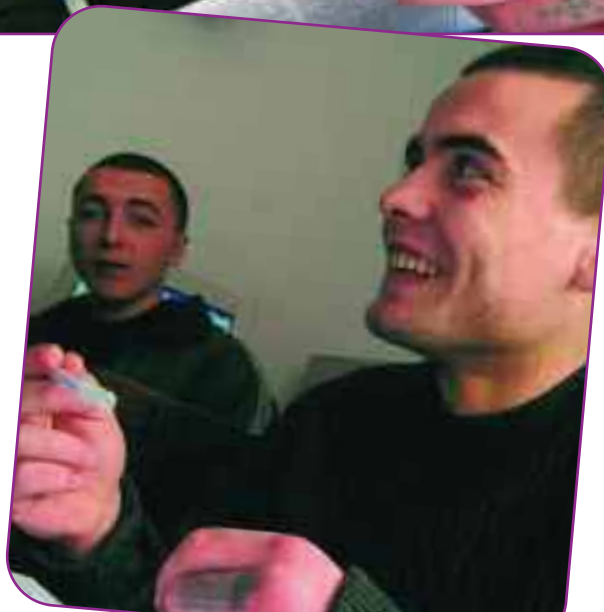
UNICEF steunt verschillende projecten om straatkinderen met een handicap in Niger te helpen, vnl. in de grote steden als Niamey, Agadez, Maradi en Zinder waar de problemen zich zichtbaar stellen. UNICEF wil die groep kwetsbare kinderen herenigen met hun ouders en familie. Gemeenschapscentra vangen de kinderen op en bieden hen tijdelijk onderdak. Pleegouders krijgen microkredieten om de financiële last te kunnen dragen bij hun zorg voor een extra kind in huis. Daarnaast wordt gezorgd dat die kinderen leren lezen en schrijven, naar een gezondheidscentrum kunnen gaan, recreatieve activiteiten volgen...

Safia is 8 jaar, woont in Niamey en gaat naar de Nyyaa school, een door UNICEF gesteunde school voor blinden en slechtzienden. UNICEF organiseert ook nationale bewustmakingscampagnes over de kinderrechten en over de speciale noden die kinderen als Safia hebben. UNICEF financiert schoolmateriaal in Braille, vorming in Braille voor leerkrachten en steunt de integratie van kinderen met een handicap in het traditioneel onderwijs. Meer dan 200 kinderen hebben het basisonderwijs al afgemaakt in de Nyyaa school. Vandaag volgt Safia er met 70 andere kinderen, vnl. meisjes, les.

2.2.3. PARTICIPATIEPROJECTEN VOOR KINDEREN IN INSTELLINGEN IN MOLDAVIË

UNICEF ondersteunt participatie van jongeren in Moldavië, zodat ze hun stem kunnen laten horen en anderen kunnen informeren over de kinderrechten. Denis is 18 jaar en hoofdredacteur van een krantje in de correctionele instelling waar hij verblijft. Het krantje heet "AerZona" en wordt met de steun van UNICEF gedrukt voor en met de minderjarigen in de cel. Denis was straatkind en werd opgepakt na een diefstal toen hij 15 jaar was. Hij heeft spijt en wil een tweede kans. In 2006 is hij eindelijk terug vrij. "Ik wil de tijd die me hier rest doorbrengen door anderen te helpen. Ik ben nu niet meer bang van de vrijheid omdat ik dingen geleerd heb", vertelt hij. Hij zal de fakkel doorgeven aan een andere jongere en hoopt dat dit ook zijn redding kan betekenen.

2.2.4. ONDERWIJS VOOR KINDEREN UIT MINDERHEIDSGROEPEN IN INDIA

Ichhabati Jhadia is 11 jaar en behoort tot de minderheidsgroep Paroja. Samen met haar vriendin gaat ze naar school in een dorpje in het Koraput-district in Orissa, een staat in India. Thuis spreken ze Desia, een taal die verschillende minderheidsgroepen in Orissa begrijpen en spreken met elkaar. Dankzij haar vriendin heeft ze al snel de officiële taal Orya onder de knie. Gelukkig, want op school gebruikt de leerkracht enkel deze taal, die vele andere kinderen uit minderheidsgroepen niet spreken. Daardoor gaan ze niet naar school en haken af, omwille van de taal, maar ook uit armoede. Zij moeten thuis helpen in het huishouden of met het werk op het veld. Zo moeten de oudste broer en zus van Ichhabati werken, zodat de kleinsten wel naar school kunnen. Ichhabati heeft ook lange dagen, omdat ze 's morgens voor ze naar school gaat en 's avonds thuis helpt. Dankzij haar vriendin is ze goed geïntegreerd in haar school, ook al is ze afkomstig van een etnische minderheidsgroep. UNICEF ondersteunt scholen met materiaal in Desia en met vormingen voor leerkrachten. Zij kunnen zo hun lessen aantrekkelijker maken voor alle kinderen en gaan bovendien naar de dorpen om ouders ervan te overtuigen hun kinderen naar school te sturen.

2.3. EN IN BELGIË?

2.3.1. ONTWIKKELINGSELOCATIE

Alle kinderen hebben recht op een gezond en veilig leven, waarin ze alle kansen krijgen om zich te ontplooiën. UNICEF is niet enkel bezorgd om de overleving en ontwikkeling van kinderen vandaag. UNICEF kijkt ook naar de toekomst en wil een wereld waarin alle kinderen kunnen opgroeien zonder geweld, armoede en vooroordelen. Maar dit kan UNICEF niet alleen!

Werken aan een wereld geschikt voor kinderen doe je samen, ook in de klas. Als actieve wereldburger kijk je verder dan je neus lang is en ga je ook over tot actie. Ontwikkelingseducatie verwijst naar een hele reeks activiteiten die kinderen en jongeren sensibiliseren rond vrede, rechtvaardigheid, vertrouwen, wederzijds respect, duurzame ontwikkeling en milieu. Via ontwikkelingseducatie wil UNICEF dat kinderen actief meewerken aan veranderingen in hun eigen omgeving en op wereldvlak. Op een interactieve wijze leidt het leerproces van verkenning over bewustwording tot actie.

5 grote ideeën liggen aan de basis van ontwikkelingseducatie. Ze zijn ook verwerkt in de eindtermen en ontwikkelingsdoelen:

1. We leven in een globale wereld waar onderlinge afhankelijkheid en samenleven met verschillende culturen meer en meer aan bod komen.
2. We leren dat onze beeldvorming van de wereld vaak gebaseerd is op stereotypen, vooroordelen (door onze denkwijze over mensen van verschillende afkomst, over andere culturen, godsdiensten,...) en beïnvloed wordt door reclame en media.
3. We voelen ons aangesproken om sociaal rechtvaardig te handelen en erkennen het belang van de mensenrechten en de kinderrechten.
4. We vinden het belangrijk om in conflictsituaties te zoeken naar geweldloze oplossingen.
5. We werken samen aan de toekomst: acties en beslissingen van vandaag hebben gevolgen voor de toekomst.

© UNICEF/Isabelle Wolff

Ichhabati Jhadia danst graag samen met haar beste vriendin.

2.3.2. WERELDKLASSEN VAN UNICEF BELGIË

UNICEF heeft het genoeg om samen te werken met actieve en dynamische klassen die zich inzetten voor de kinderrechten en voor UNICEF. Die klassen dragen de titel "UNICEF Wereldklas". De kinderen van de Wereldklassen zetten allerlei acties op en informeren anderen over de kinderrechten. Zij zetten het Kinderrechtenverdrag om in praktijk en maken het bekend door te praten over de situatie van kinderen in andere landen. Wereldklassen kunnen rekenen op de steun van UNICEF (o.a. lidkaartjes, een logo, een plekje op de website...).

Neem snel een kijkje op www.unicef.be bij het deeltje 'school/onze klas doet mee'. Je vindt er meer informatie, een overeenkomst en een inschrijvingsformulier.

WERELDKLAS

www.unicefids.be

© UNICEF

Wereldklas van de Broederschool in Groot Bijgaarden in actie.

3. OVER DE ACTIVITEITENMAP

Dit dossier richt zich tot leerkrachten en leerlingen van het 5de en 6de leerjaar basisonderwijs, maar richt zich tevens tot de 1ste graad van het secundair onderwijs. Het dossier kan ook gebruikt worden door animatoren, door educatieve medewerkers en door de vrijwilligers van UNICEF België, die activiteiten uitwerken voor kinderen van 10 tot 14 jaar.

3.1. METHODOLOGIE

Deze map omvat een reeks activiteitenfiches om kinderen van 10 tot 14 jaar te sensibiliseren en te informeren over andere culturen (in Niger, Laos, Moldavië en India) om hun eigen leven, waarden en gewoontes in perspectief te plaatsen en erover na te denken. De didactische benadering wil interactief, participatief en interdisciplinair zijn.

Interactief: de kinderen ontdekken in interactie met elkaar en op een actieve manier het thema. Op basis van concrete ervaringen ontwikkelen zij hun kennis over het onderwerp.

Participatief: de kinderen zijn actief betrokken bij het ontdekken van de wereld waarin zij leven. De voorgestelde activiteiten kunnen klassikaal of in schoolverband worden uitgewerkt, maar ook in educatieve werkingen daarbuiten.

Interdisciplinair: de voorgestelde activiteiten kunnen worden ingepast in verschillende domeinen en vakken van het schoolprogramma en beantwoorden aan verschillende eindtermen voor de 3de graad basisonderwijs en voor de 1ste graad secundair onderwijs. Deze eindtermen werden op de activiteitenfiches voor de leerkracht tevens opgenomen als leerdoel. De activiteiten kunnen ondermeer ingepast worden in vakken als godsdienst, zedenleer, talen, wereldoriëntatie, geschiedenis, aardrijkskunde, ...

3.2. DE ACTIVITEITENFICHES

Dit pedagogisch dossier bevat **7 activiteitenfiches** die zijn gerangschikt volgens moeilijkheidsgraad. Vóór elke activiteit worden uitleg en aanwijzingen gegeven.

- De leerdoelen zijn voor elke activiteit apart opgenomen en duiden op de doelstellingen van elke activiteit. De eindtermen zijn verwerkt in de leerdoelen.
- Ook het nodige materiaal wordt bij elke activiteit vermeld. Voor sommige activiteiten moet gebruik gemaakt worden van werkbladen, oefeningen en steekkaarten voor de leerlingen. Dit materiaal bevindt zich telkens achter elke fiche en kan makkelijk gekopieerd worden voor de leerlingen. Ook de oplossingen worden bij elke activiteit meegegeven.
- De tijdsduur van elke activiteit kan aangepast worden afhankelijk van het aantal deelnemers, het project, de beschikbare tijd, variaties op de activiteit,...
- Het verloop is telkens ingedeeld in verschillende fasen, die kort worden toegelicht.
- Voor elke activiteit worden varianten voorgesteld om de activiteit aan te passen, op te volgen of verder uit te werken.

Met deze activiteitenfiches heb je de mogelijkheid om de activiteiten in te passen in de bestaande lesvoorbereiding en in het schoolprogramma. De fiches kunnen ook aangevuld worden met ander materiaal. Wij hebben er tevens voor gezorgd dat het gebruik van de fiches slechts een minimum aan voorbereiding vraagt. Je kan een keuze maken op basis van het niveau en de kennis van de leerlingen. Sommige activiteiten vragen wat meer voorbereiding en organisatie dan andere. De meeste activiteiten zijn gebruiksklaar.

De nieuwe Vriend en Vriendin van UNICEF stellen zich voor ...

Hey,

Ik ben **Kobe Van Herwegen**, zanger van de Ketnet Band, goochelaar op Ketnet en acteur in Spring.

Toen ik vroeger samen met mijn twee zussen 'drie koningen' ging zingen bij ons in de buurt, aten we de snoepjes die we daarmee verdienden meteen op. Maar het geld gaven we altijd aan een goed doel, meestal UNICEF. Dit deden we, omdat niet alles op de wereld even goed verdeeld is en omdat er nog altijd veel kinderen bestaan die slachtoffer zijn van geweld.

Toen ik dus de vraag kreeg of ik 'vriend van UNICEF' wilde worden heb ik hier geen moment aan getwijfeld. Een organisatie die opkomt voor de rechten van elk kind moet je gewoon steunen. Een kleine blik op haar website toont aan hoe gelukkig wij als kinderen hier in België zijn, maar dat dit spijtig genoeg niet overal zo is.

Daarom ben ik blij dat er een organisatie als UNICEF is die het respect krijgt dat ze verdient en iets doet aan een grote problematiek in de wereld: het respecteren van de kinderrechten.

Kobe

© VRT

Hey,

Mijn naam is **Grietje Vanderheijden**. Van beroep ben ik actrice en speelde ik al in tal van Vlaamse series en musicals waaronder Assepoester, Doornrosje en Peter Pan. Nu ben ik volop aan het werken aan het derde seizoen van 'En daarmee Basta!' dat vanaf volgend jaar weer op NT van Ketnet te zien is! In deze reeks vertolk ik de rol van flapuit Isa. Wanneer ik niet voor de camera's sta, zing en toer ik mee met de Ketnet Band. Daarnaast geef ik ook nog toneelles aan het stedelijk conservatorium in Mechelen.

Ik wil dolgraag vriendin worden van UNICEF. Door mijn werk kom ik immers veel in contact met kinderen en besef ik hoe kwetsbaar ze zijn. Vaak hebben ze niet de mogelijkheden om voor zichzelf op te komen en niet alle kinderen kunnen rekenen op ouders of op een overheid die voor hen instaat. Daarom is het goed dat er een organisatie bestaat als UNICEF die erover waakt dat aan de basisbehoeften van elk kind wordt voldaan. UNICEF levert fantastisch werk wereldwijd en kan niet genoeg gesteund worden!

Grietje

© VRT Phile Deprez

ACTIVITEITENFICHE 1

voor de leerkracht

Moeilijkheid : +

Wie zit in je groep?

Leerdoelen

- De leerlingen zien in dat zij deel uitmaken van vele verschillende groepen.
- De leerlingen ontdekken wat zij gemeenschappelijk hebben met hun klasgenoten waarvan ze zich niet bewust zijn.
- De leerlingen stellen zich verdraagzamer op tegenover klasgenoten die ze minder goed kennen.

Materiaal

Geen materiaal nodig

Tijdsduur

20 minuten

Varianten

De leerlingen kunnen een deel van de activiteit doen zonder te spreken, door bvb. hun lievelingsseizoen of beroep uit te beelden. Eigenschappen kunnen aangepast en veranderd worden in functie van de interesses van de groep.

Verloop

Fase 1

Noem één voor één een aantal eigenschappen op. Na elke eigenschap lopen de leerlingen door de klas en vormen een groepje met andere leerlingen die dezelfde eigenschap hebben. Als de eigenschap bvb. 'lievelingskleur' is, lopen de leerlingen rond terwijl ze zachtjes hun lievelingskleur fluisteren. Als twee leerlingen met dezelfde lievelingskleur elkaar ontmoeten, lopen ze samen verder op zoek naar anderen met dezelfde lievelingskleur. Zo vormen ze verschillende kleine groepjes. Daarna lopen ze weer door elkaar om nieuwe groepjes te vormen naargelang de nieuwe eigenschap.

Voorbeelden van eigenschappen om te gebruiken:

- lievelingsprogramma op TV
- lievelingsvak op school
- lievelingsgerecht
- favoriet seizoen
- aantal broers/zussen
- beroep dat je later wil uitoefenen
- spelletje dat je graag speelt
- persoon die je bewondert

Voorbeelden van eigenschappen om te vermijden:

- de taal die je thuis spreekt
- godsdienst
- lievelingsplek om op vakantie te gaan
- type auto waar je ouders mee rijden

Deze activiteit wil immers de leerlingen helpen ontdekken dat ze dingen gemeenschappelijk hebben met klasgenoten die anders zijn qua geslacht, huidskleur, sociale afkomst... Kies ook geen eigenschappen die om een of andere reden gevoelig liggen in de klas.

Fase 2

De leerlingen bespreken klassikaal wat ze dachten en voelden tijdens de activiteit:

- Was je verrast iets gemeenschappelijks te hebben met bepaalde leerlingen van wie je dat niet verwachtte? Waarom?
- Heb je iets nieuws geleerd over je klasgenoten?
- Hoe voelde het aan om tot een grotere groep te behoren?
- Hoe voelde het aan om alleen te staan?

Opvolging

De leerlingen denken na over andere eigenschappen waarin ze zichzelf herkennen. Ze schrijven een nieuwe eigenschap op een strookje papier zonder hun naam te vermelden. Nadien worden alle strookjes op een groot blad papier gekleefd. Zo vormen ze een mozaïek van de eigenschappen van de klas.

ACTIVITEITENFICHE 2 voor de leerkracht

Moeilijkheid : +

Vervolledig het verhaal...

Leerdoelen

- De leerlingen gebruiken hun kennis en indrukken over een bepaald land om een verhaal te vervolledigen.
- De leerlingen beseffen dat hun kennis en indrukken van een bepaald land vaak zijn gekenmerkt door stereotypen.
- De leerlingen krijgen bepaalde basisgegevens over een ontwikkelingsland mee om stereotypen te weerleggen.

Materiaal

- Papier en schrijfgierief
- Wereldkaart
- 4 kopies van het begindeel van een verhaal
- 4 kopies van de volledige verhalen + Foto's die bij het verhaal horen (Verhaal + foto van Roukaya, Beng, Ichhabati Jhadia en Denis staan in de inleiding van deze activiteitenmap, het verhaal van Beng staat ook in Activiteitenfiche 5)

Tijdsduur

40 minuten

Variant

De kinderen kunnen ook een tekening maken in plaats van een verhaal te schrijven. De kinderen zoeken in kranten en tijdschriften stereotypen en of vooroordelen die eerder bijvoorbeeld werden aangehaald (met betrekking tot geslacht).

Verloop

Fase 1

De leerlingen worden ingedeeld in groepjes van 4 en krijgen per groepje één van de 4 begindeeltjes van een verhaal (uit India, Laos, Niger en Moldavië) en de bijhorende foto. Ze lezen het begin van het verhaal voor en zoeken het land op de wereldkaart.

Fase 2

De leerlingen bedenken een vervolg en schrijven ongeveer 10 lijntjes neer. Indien de leerlingen iets over dat land weten, mogen ze het gebruiken in hun verhaal.

Fase 3

Elke groep leest zijn verhaal voor.

Fase 4

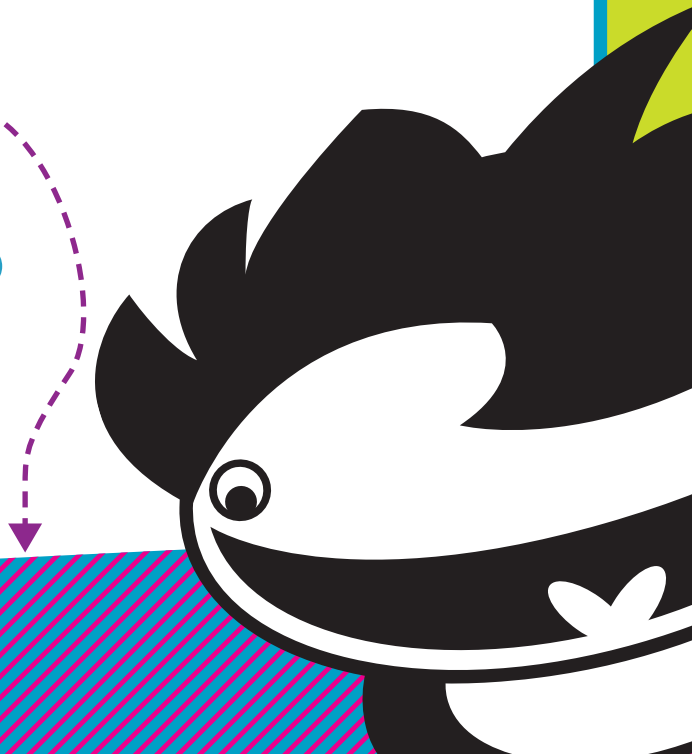
Klasbespreking

- Wat dachten ze toen ze de foto zagen?
- Wat valt op in de meeste verhalen?
- Waarom zijn de meeste verhalen zo negatief?
- Hoe hebben ze beslist wat er zou gebeuren in het verhaal?
- Hoe komt het dat wij vaak negatief denken over ontwikkelingslanden?
- Komt dit altijd overeen met de werkelijkheid?
- ...

Fase 5

De klas legt een lijst aan van stereotypen die voorkomen in het verhaal. De klas bedenkt vooroordelen die ook bij ons bestaan over mensen (man/vrouw/blond/mollig/homo/...), stereotypen die voorkomen in uitbeelding van personages in stripverhalen, enz...

Opvolging

ACTIVITEITENFICHE 3 voor de leerkracht

Moeilijkheid : +

Stellingenspel: Juist/Fout

Leerdoelen

- De leerlingen beseffen dat hun kennis en indrukken van een bepaald land vaak zijn gekenmerkt door stereotypen.
- De leerlingen krijgen bepaalde basisgegevens over een ontwikkelingsland mee om op die manier de meest voorkomende stereotypen over die landen te weerleggen.

Materiaal

- Schoolbord met op de linkerzijde 'Juist' en op de rechterzijde 'Fout'
- Stellingen over 4 landen (India, Laos, Niger en Moldavië) in verschillende ballonnen met daarop de naam van het land geschreven

Tijdsduur

20 minuten

Varianten

De statistische informatie over verschillende landen of streken kan vervangen worden om bepaalde stereotypen aan te pakken of om de studie van een bepaald land verder uit te diepen.

Verloop

Fase 1

Om aan te tonen dat een ontwikkelingsland ook vooruitgang kent en dat wij vaak een overdreven negatief beeld hebben van ontwikkelingslanden, kan activiteit 2 uit dit dossier (Vervolledig het verhaal) beëindigd worden met stellingen die dit negatieve beeld weerleggen. De hele klas staat recht voor het schoolbord. De leerlingen prikken per groepje hun ballon kapot en lezen de stelling voor. Vervolgens nemen de leerlingen de plaats in voor het schoolbord aan de linkerzijde ('Juist') of aan de rechterzijde ('Fout') naargelang ze van mening zijn dat de stelling juist of fout is.

Fase 2

De leerlingen leggen uit waarom ze denken dat de stelling juist of fout is. De leerkracht geeft het juiste antwoord en de uitleg die bij de stelling hoort. Vervolgens wordt de volgende stelling voorgelezen.

Fase 3

De leerlingen bespreken samen waar de opvattingen vandaan komen die ze hebben over ontwikkelingslanden. Het moet hen duidelijk worden uitgelegd dat het niet de bedoeling van de activiteit is de indruk te wekken dat de ontwikkelingslanden geen ernstige problemen zouden hebben. De ontwikkelingslanden staan voor heel wat uitdagingen op economisch vlak, wat betreft gezondheid, sociale zekerheid, gelijkheid tussen man en vrouw... Maar daarom is niet alles negatief over dat bepaald land.

Opvolging

De leerlingen denken na over andere eigenschappen waarin ze zichzelf herkennen. Ze schrijven een nieuwe eigenschap op een strookje papier zonder hun naam te vermelden. Nadien worden alle strookjes op een groot blad papier gekleefd. Zo vormen ze een mozaïek van de eigenschappen van de klas.

Wil je meer weten?

Neem een kijkje op www.unicef.be of op www.unicef.org. In het Documentatiecentrum van UNICEF België (Kunstlaan 20, 1000 Brussel, Tel : 02/233.37.75, Fax : 02/230.34.62) of op www.unicef.be vind je de laatste statistieken in de publicatie (pdf-versie) "The state of the world's children 2006, Excluded and invisible".

Voorbeelden van stellingen

De meeste mensen in India hebben geen zuiver drinkwater.

Fout

86% Van de inwoners hebben toegang tot zuiver drinkwater. Maar ook al vormen deze niet de meerderheid, er zijn veel dorpen in plattelandsgebieden waar de bevolking niet beschikt over zuiver drinkwater. Op het platteland heeft 82% van de bevolking geen zuiver drinkwater. En bereken maar eens om hoeveel mensen dit dan gaat. India telt namelijk 1 095 351 995 (cijfers juli 2006) inwoners.

De meeste kinderen in India gaan niet naar school.

Fout

Hoewel ze de meerderheid vormen, gaan toch 'slechts' 80% van de jongens en 73% van de meisjes naar school. Maar dit is toch een positieve vooruitgang als je het aantal mensen in India bekijkt dat niet kan lezen en schrijven: 73% van de mannelijke bevolking en 48% van de vrouwen zijn analfabeet.

De meeste kinderen in Laos moeten werken.

Fout

24% van de jongens en 25% van de meisjes tussen 5 en 14 jaar moeten werken om geld te verdienen, zodat ze genoeg te eten hebben.

De meeste mensen in Niger leven met minder dan 1 dollar per dag.

Juist

61% van de bevolking in Niger leeft met minder dan 1 dollar per dag. Ter vergelijking: In India leeft 35 % van de bevolking met minder dan 1 dollar per dag, in Laos 26% en in Moldavië 6%.

De meeste kinderen in Laos worden bij hun geboorte niet geregistreerd.

Juist

59% van de pasgeboren kinderen in Laos worden niet geregistreerd. Dit wil zeggen dat zij officieel 'niet bestaan' en dat hun rechten minder worden gerespecteerd, zij kunnen bijvoorbeeld moeilijk worden ingeschreven op school, niet zomaar naar een gezondheidscentrum...

ACTIVITEITENFICHE 4

voor de leerkracht

Moeilijkheid : ++

Stratinkinderen in Laos

Leerdoelen

- De leerlingen denken na over de manier van leven, functioneren, denken van straatkinderen in Laos via verhalen.
- De leerlingen werpen een blik op het leven van een straatkind in Laos.
- De leerlingen zoeken overeenkomsten tussen hun leven en dat van een kind in Laos.

Materiaal

- Verhaal van Beng
- Fiche van Laos
- Vragenlijst

Tijdsduur

45 minuten

Verloop

Fase 1

- Elke leerling krijgt een fiche over Laos.
- De leerlingen beantwoorden de vraagjes.
- De leerlingen vormen groepjes per twee en vergelijken hun antwoorden.
- De leerlingen brengen hun antwoord voor de klas en bespreken het met de hele klas.

Fase 2

- De leerlingen krijgen het verhaal van Beng en lezen in stilte.
- De leerlingen beantwoorden de vraagjes in groepjes per twee.
- De leerlingen vormen groepjes per twee en vergelijken hun antwoord.
- De leerlingen brengen hun antwoord voor de klas en bespreken het met de hele klas.

Fase 3

- De leerlingen maken zelf een opvoering over een onderwerp dat ze belangrijk vinden.

Opvolging

Wat kan jij doen ?

Maak een affiche over Laos met informatie over het land en over de situatie van kinderen in Laos. Zoek ook gelijkenissen met het leven van kinderen in België.

Wat doet UNICEF ?

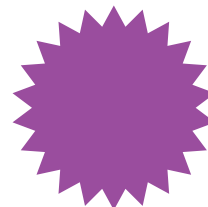
UNICEF ondersteunt bijvoorbeeld opvangcentra voor straatkinderen, praat met de regering om wetten aan te passen zodat kinderen beter beschermd zijn en praat met ouders om hun kinderen goed te verzorgen en naar school te laten gaan.

Wil je meer weten?

Neem contact op met het Documentatiecentrum van UNICEF, Kunstlaan 20, 1000 Brussel, 02/233.37.75.

LAOS

Neem een kijkje op www.unicef.org en www.unicef.be

(of in de bibliotheek) om meer te weten over de situatie van kinderen in Laos.

Zoek twee dingen die overeenkomen tussen de kinderen in Laos en de kinderen in België:

1

2

3

Bijvoorbeeld: er wordt Frans gesproken en kinderen dansen graag (bvb. Break Dance).

Oppervlakte: 236 800 km²

Hoofdstad: Vientiane

Inwoners: 6 368 481 (Juli 2006)

Kindersterftecijfer: 83 op 1000 levend geboren
(in België: 5 op 1000 levend geboren)

Levensverwachting: 55 jaar (in België: 79 jaar)

Religie: Boeddhisme 60%, Animisme en andere 40%

Talen: Laotiaans of Lao is de officiële taal, Engels, Frans en verschillende etnische talen

Verhaal van Beng

« Ik voelde me een ster! », vertelt Beng. En hij doet een pasje Break Dance uit de show "De magische deur". Beng leeft al op straat sinds zijn 5 jaar en vluchtte van huis omdat zijn stiefvader hem sloeg. Hij is nu 17 jaar en gaat vaak naar het Peuan Mit ("dikke vrienden") Centrum voor straatkinderen dat werd opgericht met de steun van UNICEF. Het centrum organiseert culturele activiteiten die de kinderen opnieuw zelfvertrouwen geven en hen het gevoel geven dat ze iets kúnnen, waardoor de samenleving hen positiever bekijkt.

© UNICEF
Beng laat enkele van zijn danspasjes zien.

Samen met andere jongeren in het centrum werkte Beng mee aan een nationale show rond de gevaren van het straatleven. In "De magische deur" laten de kinderen de toekomst zien van kinderen die hun hele jeugd op straat hingen, niet naar school gingen en aan de drugs verslaafd werden. De show werd opgevoerd in het openluchttheater in Vientiane en de nationale televisie zond het optreden live uit. "Vroeger wou niemand luisteren naar ons", vertelt Beng, "en voor een 'stout' kind als ik is het een droom om een show in elkaar te steken en te dansen op het podium. Het is mijn kans om te tonen dat ik dit allemaal kan, ook al leef ik op straat." Beng was tot voor 10 maanden geleden verslaafd aan de "Yaa baa" drug, maar dankzij de hulp van de mensen van het Centrum is hij nu van de drugs af.

De kinderen krijgen in het centrum onderdak, maar ook medische verzorging, maaltijden, emotionele steun, leren er lezen en schrijven en kunnen er vooral in een veilige omgeving spelen. Met de steun van de overheid organiseert het Centrum nu ook activiteiten zoals concerten voor jongeren in de hoofdstad. Het is de eerst keer dat kinderen zelf een show brengen om de gevaren van het straatleven aan te kaarten.

www.whatdoyouthink.be

1. Zou het verhaal van Beng ook hier in België of in jouw buurt kunnen plaatsvinden? Waarom wel/niet?
2. Ken je organisaties die zich bezighouden met drugproblemen of met kinderen en jongeren die het moeilijk hebben?
3. Wat zou je willen zeggen aan jongeren die drugproblemen hebben? Zou je een boodschap kunnen schrijven voor Beng?
4. Hoe komt het denk je dat er kinderen zijn die op straat leven?
5. Stel dat jij minister was, welke maatregelen zou je nemen om ervoor te zorgen dat kinderen niet op straat hoeven te leven?
6. Hoe zie jij de toekomst van Beng? Waar zou hij binnen 10 jaar staan denk je?
7. Bedenk een titel voor een nieuwe show van Beng en zijn vrienden :
.....
8. Zou jij zelf ook graag een opvoering geven met jouw klas over de kinderrechten of over iets waarvoor je de aandacht wil vragen? Wat zou je dan willen vertellen?

ACTIVITEITENFICHE 5

voor de leerkracht

Moeilijkheid : ++

Niger ontdekken

Leerdoelen

- De leerlingen denken na over de manier van leven, functioneren, denken van kinderen in Niger via verhalen, spelletjes, recepten.
- Aan de hand van concrete voorbeelden, kunnen de leerlingen een eerste blik werpen op de cultuur in Niger.
- De leerlingen vinden overeenkomsten tussen hun leven en dat van een kind in Niger.

Materiaal

- Wereldkaart
- Atlas
- Woordenboek
- Werblad : eerste kennisgeving met Niger
- Verhaal van Safia
- Lege identificatiefiches voor de klas en fiche van Safia
- Recept Kopto + spel Torbal

Tijdsduur

45 minuten

Varianten

1. Vraag aan de leerlingen om een spreekbeurtje te maken over Niger.
2. Vraag aan de leerlingen of ze op zoek zouden kunnen gaan naar een kind of volwassene afkomstig van Niger om een klein interview te doen.
3. Zoek een ander recept uit Niger en maak het thuis klaar. Op school kan een wereldfeest georganiseerd worden met verschillende gerechten uit Niger.

Wil je meer weten?

Neem een kijkje op www.unicefkids.be !

Verloop

Fase 1

(Met behulp van woordenboek en atlas)

- De leerlingen zetten zich per twee.
- Elke leerling krijgt een kopie van de fiche « Niger, wasda?! ».
- De leerlingen krijgen 5 minuten om te antwoorden op de vragen.
- De leerlingen bespreken klassikaal de antwoorden.

Fase 2

- De leerlingen vullen een identificatiefiche in of schrijven hun eigenschappen (zie bijlage) op een klein papiertje dat in een grote pot wordt gestopt.
- Stop ook de identificatiefiche van Safia in de pot met de fiches van de leerlingen.
- Een 5tal leerlingen trekken een fiche uit de pot en presenteren de 'kandidaat' zonder de naam erbij te vermelden.
- Vraag aan de leerlingen om na te denken over wie het telkens gaat.
- Geef discreet ook de kleine fiche van Safia aan een van de leerlingen.
- Na enkele pogingen om te achterhalen om welke leerling het gaat, wordt aan de klas verteld dat Safia even goed een meisje zou kunnen zijn dat hier woont, maar dat er iets is dat zorgt dat ze een klein beetje verschillend is : haar lievelingsgerecht Kopto en het Torbalspel.
- Lees het verhaal van Safia.

Fase 3

- Deel het recept voor Kopto uit.
- Bereid Kopto met de hele klas samen.

Fase 4

De leerlingen zoeken op internet of in de bibliotheek de spelregels van het spel « Torbal », zodat ze het kunnen spelen tijdens de speeltijd. Het is een leuk spel waarvan je de spelregels heel makkelijk kan vinden op internet! Torbal is een spel voor blinde en visueel gehandicapte personen. Zowel jongens als meisjes kunnen het spelen. Het wordt gespeeld door twee teams van elk drie spelers op de vloer van een sporthal. Er bevindt zich een doel aan elke smalle zijde van een rechthoekig speelveld. Meer info over de spelregels vind je bijvoorbeeld op www.torbal.be

Opvolging

Wat kan jij doen?

Maak een affiche over Niger met informatie over het land en over de situatie van kinderen in Niger. Zoek ook gelijkensissen met het leven van kinderen in België.

Wat doet UNICEF ?

UNICEF ondersteunt de Nyyaa school in Niamey, voor blinden en slechtzienden waar Safia naartoe gaat. UNICEF organiseert ook nationale bewustmakingscampagnes over de kinderrechten en over de speciale noden die kinderen als Safia hebben. UNICEF financiert schoolmateriaal in Braille, vorming in Braille voor leerkrachten en steunt de integratie van kinderen met een handicap in het traditioneel onderwijs.

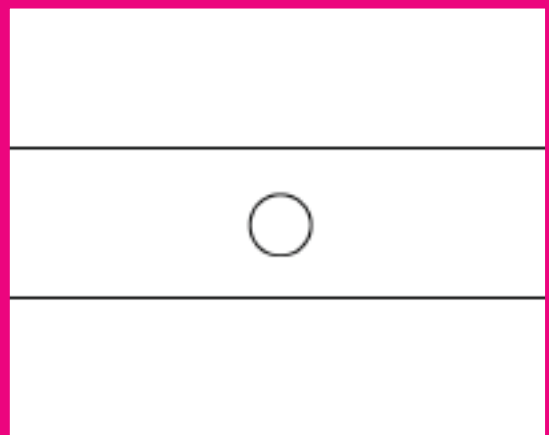
NIGER

Werkblad 1 : eerste kennismaking met Niger

Omcirkel het juiste antwoord !

1. Niger bevindt zich in Azië – Amerika – Afrika.
2. Er wonen 2 keer zoveel – 3 keer zoveel –
– evenveel inwoners in Niger dan in België.
3. De kinderen in Niger spreken Hindoe – Frans – Spaans.
4. Wat vind je in België en helemaal niet in Niger, denk je ?
5. Kleur de vlag van Niger!
6. Wat is Torbal ? Een sport of een gerecht ?

Niger, wa's da ?!

In Niger is er geen sneeuw !

Oppervlakte: 1 267 000 km²

Hoofdstad : Niamey

Inwoners: 12 525 094 (juli 2006)

Kindersterftecijfer: 21 op 1000 levend geboren (in België: 5 op 1000 levend geboren)

Levensverwachting: 44 jaar (in België: 79 jaar)

Godsdienst: Moslim : 80%, Katholieken en andere : 20%

Talen: Frans, Hausa en Djema

NIGER

Werkblad 2 : Safia uit Niger vertelt

Verhaal van Safia

"Hallo, Ik ben Safia. Ik ben 8 jaar, woon in Niamey (Niger) en ik ga naar de Nyyaa School voor blinden en slechtzienden. Het is de enige school in Niger voor kinderen als ik. UNICEF helpt de school met materiaal. Ik kan niet zien, maar ik begrijp wel 3 talen: Frans, Hausa en Zarma. Ik leer ook Braille op school. Ik heb 2 broers en 2 zussen. Zij zijn ook heel blij dat ik naar school kan, ook al ben ik blind. Onze school start om 8u en we leren er lezen, schrijven en rekenen in Braille. Maar we babbelen ook veel. Het is zo warm in Niger dat we een korte siësta houden na de lunch. Ik hou van zingen en dansen, maar wat ik het liefst doe is Torbal. Ik kook ook graag: dan maak ik Kopto. Frans is mijn lievelingsvak, maar ik wil ook graag Engels leren. Dan kan ik later leerkracht worden en kinderen Engels en Braille leren."

© UNICEF/Kent Page

Safia leert wiskunde via Braille op een speciale school gesteund door UNICEF.

Blanco Identificatiefiche

Naam:

Mijn Broers en zussen:

Ik woon: op het platteland/in de stad:

Mijn lievelingsvak:

Mijn hobby:

Mijn lievelingsgerecht:

Ik hou van:

Wat ik later wil worden:

Identificatiefiche van Safia

Mijn broers en zussen:

Ik woon:

Mijn lievelingsvak:

Mijn hobby:

Mijn lievelingsgerecht:

Ik hou van:

Wat ik later wil worden :

Werkblad 3 : Torbal en Kopto

Een woordje uitleg bij het spel Torbal:

Blinden en slechtzienden doen bijna alle sporten die anderen ook uitoefenen. Misschien raar, maar waar! Toch hebben ze ook een sport speciaal voor mensen die niet kunnen zien. Probeer dit eens met een blinddoek en je zal voelen dat het helemaal niet zo makkelijk is. Torbal werd uitgevonden in Duitsland na de Tweede Wereldoorlog en kwam tot Frankrijk en België in 1970. Sinds 1988 wordt Torbal ook in internationale competitie gespeeld. Torbal kan je spelen op een rechthoekig terrein van 8 op 7 meter. Zoek op internet meer over de sport Torbal en over de spelregels en probeer het spel eens uit, geblinddoekt op de speelplaats.

Spelregels van Torbal:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Bereid Kopto met je vrienden of in de klas!

KOPTO OF HAKI OF GAGNE

Dit zijn eetbare bladeren die een tijdje worden gestoomd of gekookt. In sommige regio's worden ze gekookt met pasta van pindanootjes of met poeder van pindanootjes of heel simpel met zout en pepers. (beste ingrediënt om de smaak van sommige groenten te behouden). Er kunnen ook sommige groenten aan worden toegevoegd, zoals tomaat of ui bijvoorbeeld.

KOPTO met pindakaas

Ingrediënten:

- Eetbare bladeren die je kan koken (Spinazie bijvoorbeeld)
- Pindakaas
- Pepers
- Zout en een bouillonblokje
- Tomaat, ui

Bereiding:

- De bladeren goed wassen en laten uitlekken.
- De pindakaas mengen met zout, pepers en een bouillonblokje.
- De tomaat en ui in kleine blokjes snijden en toevoegen aan het mengsel.
- De gekookte bladeren toevoegen.
- Het geheel goed mengen en opdienen.

ACTIVITEITENFICHE 6 voor de leerkracht

Moeilijkheid : ++

Kinderen in instellingen in Moldavië

Leerdoelen

- De leerlingen denken na over de manier van leven, functioneren, denken van kinderen in Moldavië via verhalen.
- De leerlingen werpen een blik op het leven van een kind in Moldavië.
- De leerlingen zoeken overeenkomsten tussen hun leven en dat van een kind in Moldavië.

Materiaal

- Quiz over Moldavië
- Atlas of wereldkaart
- Woordenboek
- Verhaal van Alexandra

Tijdsduur

30 minuten

Wil je meer weten?

Neem een kijkje op www.unicefkids.be of op www.whatdoyouthink.be en ontdek het Kinderrechtenverdrag!

Verloop

Fase 1

- De leerlingen krijgen een eerste testje over hun kennis van Moldavië.

Fase 2

- De leerlingen krijgen de fiche over Moldavië.

Fase 3

- De leerlingen lezen het verhaal van Alexandra.
- De leerlingen beantwoorden de vraagjes, vormen kleine groepjes en vergelijken hun antwoord.

Fase 4

- De leerlingen zoeken een persoon in de school of in hun omgeving die graag anderen helpt en daar werk van maakt.
- Die persoon wordt voorgesteld of uitgenodigd in de klas om meer te vertellen.

Opvolging

Wat kan jij doen?

Je kan op school een speciaal groepje oprichten om andere kinderen of volwassenen te helpen.

Wat doet UNICEF ?

UNICEF nodigt kinderen uit om hun mening te geven in de samenleving, zoals bijvoorbeeld de projecten in Moldavië of het What Do You Think ?-project voor kwetsbare kinderen in België.

MOLDAVIË

Test jouw kennis: kies het juiste antwoord en zoek het woord in het woordenraster hieronder!

- 1- Buurlanden van Moldavië : Polen - Roemenië
- 2- Hoofdstad van Moldavië : Chisinau - Ljubljana
- 3- Taal die o.a. gesproken wordt in Moldavië : Duits - Russisch

E	A	R	L	R	P	A	L	E	N
I	L	J	U	B	L	J	A	N	A
N	J	E	B	S	O	D	U	T	S
E	R	R	L	C	S	O	M	E	N
M	O	S	A	S	A	I	U	I	R
E	R	U	J	R	T	I	S	C	H
O	S	I	N	D	J	U	B	C	L
R	D	P	A	E	B	A	L	R	H

Oppervlakte: 33 843 km²

Hoofdstad: Chisinau

Inwoners: 4 466 706 (juli 2006)

Kindersterfte: 38 op 1000 levend geboren (in België: 5 op 1000 levend geboren)

Levensverwachting: 66 jaar (in België: 79 jaar)

Godsdienst: orthodox: 98%

Talen: Moldavisch en Russisch

Verhaal van Alexandra

Alexandra is 16 jaar en woont al 11 jaar in een weeshuis. Haar moeder heeft Alexandra alleen achtergelaten toen ze nog heel klein was. Alexandra is nu animator en gaat op zoek naar andere kinderen en jongeren om hen te informeren over het leven, het huwelijk, drugs, hiv/aids, enz. Alexandra gaat vaak naar andere instellingen en tehuizen om met jongeren te gaan spreken. "In het begin was het niet makkelijk en werd er wel eens gelachen met mij. Nu kijken de mensen ernaar uit dat ik zal langskomen", vertelt ze.

© UNICEF/MOL/Racovita
Jongeren in een instelling in Lipcani,
Noord-Moldavië.

UNICEF vormt jongeren om andere jongeren te informeren over hun rechten, over drugs, over hiv/aids, over seksueel geweld enz. Alexandra is één van hen. Ze vindt dat ze heel wat veranderd is sinds ze animatrice is geworden. Voordien had ze het gevoel dat ze niets waard was. Nu voelt ze zich nuttig dat ze bij andere jongeren uitleg kan gaan geven. "Ik wil vooruit kijken en niet meer aan vroeger denken", zegt ze. Binnen twee jaar is ze afgestudeerd en wil ze een beroep leren.

Zoek in jouw school een leerling of een volwassene die vrijwilligerswerk doet om anderen te helpen. Maak een portret van die persoon met de hulp van onderstaande vraagjes en stel de persoon voor aan de klas:

1. Wat doet hij/zij om anderen te helpen?
2. Sinds wanneer is hij/zij zo actief ?
3. Waarom?
4. Hoe voelt hij/zij zich daarbij?
5. Hoe ziet hij/zij de toekomst?
6. Zijn/haar kwaliteiten:
7. ...

Stel de persoon voor in de klas en zoek overeenkomsten met Alexandra !

ACTIVITEITENFICHE 7

voor de leerkracht

Moeilijkheid : +

Proeven van de cultuur in India: Opdrachtenspel

Leerdoelen

- De leerlingen verplaatsen zich in de leefwereld van kinderen in India.
- De leerlingen vinden overeenkomsten tussen hun leven en dat van kinderen in India.
- De leerlingen ontdekken dat kinderen in India dagelijks leven met goden, ontdekken spelletjes die kinderen in India spelen, ontdekken verhalen die kinderen in India vertellen, analyseren het begrip 'feest' in hun eigen leefwereld en hun eigen cultuur via de vergelijking met kinderen in India...
- Via concrete thema's kunnen de leerlingen hun eigen cultuur, hun eigen leven, waarden en gewoontes in perspectief plaatsen en erover nadenken.

Materiaal

- 8 copieerbare teksten en werkblaadjes
- Pen en papier
- 8 opdrachtenkaarten
- Spelbord + pionnen
- Elk groepje gaat op zoek naar benodigheden voor de uitvoering van de opdracht

Tijdsduur

Je kan zelf kiezen over hoeveel tijd je het spel wil spreiden. Dit kan bijvoorbeeld over 2 weken tot 4 weken of in 2 afzonderlijke etappes.

Fase 1: 5 min.
 Fase 2: 15 min.
 Fase 3: 1 à 2 u
 Fase 4: 10 à 15 min. /groepje
 Fase 5: 10 min.

Verloop

Deel 1

Fase 1

De leerlingen uit de klas worden ingedeeld in 4 groepjes. Elke groep krijgt een fiche rond een thema uit India. Fiches 1, 2, 3 en 4 worden dus verdeeld over de 4 groepjes.

- Fiche 1.** Leven en feesten met goden
- Fiche 2.** Speel je mee Kabaddi?
- Fiche 3.** Verhalen vertellen
- Fiche 4.** De Indische keuken
- Fiche 5.** Mahatma Gandhi
- Fiche 6.** Een dag uit het leven van Chaitan
- Fiche 7.** Op school in Orissa, India
- Fiche 8.** Bollywood en Indische muziek

Fase 2

De verschillende groepjes lezen de fiche en bespreken die per groepje. Nadien maken ze de vergelijking met hun leefwereld in België door het vragenlijstje dat bij hun tekst hoort te overlopen.

Fase 3

De leerlingen krijgen per groepje hun bijpassende opdrachtenkaart en bereiden per groepje hun 4-delige opdracht voor (zie opdrachtenkaart: presentatie voor de klas – opdracht uitvoeren samen met de klas – nabespreking met de hele klas aan de hand van het vragenlijstje dat bij hun thema hoort – illustratie zoeken op internet, in tijdschriften, in kranten.. om op het spelbord te kleven of met magneet te bevestigen).

Fase 4

Elke groepje voert zijn opdracht uit voor en samen met de klas.

Fase 5

Elke groep heeft een prentje gezocht dat hun thema in India en/of in België mooi illustreert (op internet, in tijdschriften, in kranten). Na de opdracht kleven de groepjes hun prent bij hun verbindingslijn op het spelbord of bevestigen het met magneet. Elk groepje kan nu vooruitgaan op zijn gekleurde verbindingslijn tussen België en India:

- 1 vakje vooruit wanneer slechts één van de 4 delen van de opdracht in orde is
- 2 vakjes vooruit wanneer 2 delen van de opdracht in orde zijn
- 3 vakjes vooruit wanneer 3 delen van de opdracht gelukt zijn
- 4 vakjes vooruit wanneer de 4 delen van de opdracht geslaagd zijn

Deel 2

Vervolgens kunnen fases 1-5 opnieuw worden ingezet door Fiches 5-8 opnieuw te verdelen over de 4 groepjes.

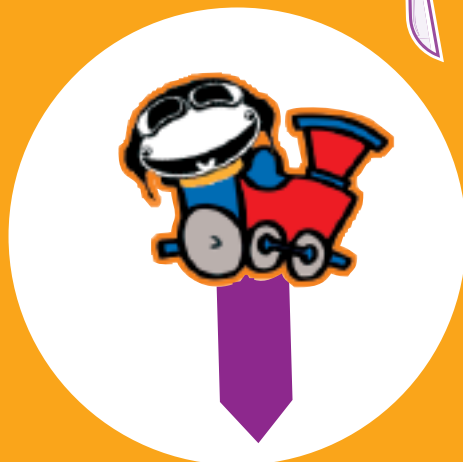
Varianten

- De klas kan bij de opdrachten mogelijk gebruik maken van de tentoonstelling en de bijpassende voorwerpenkoffer over India. Die koffer bevat A3-panelen met teksten, verhalen en foto's en ook bijpassende voorwerpen uit India. Je kan de koffer 1 week tot 1 maand gratis ontlenen. Enkel transportkosten zijn te betalen. Voor meer info: UNICEF België, Herlinde De Vos, Lenniksebaan 451, bus 4, 1070 Brussel, Tel: 02/230.59.70, Fax: 02/230.34.62, hdevos@unicef.be. Meer informatie vind je op www.unicef.be en www.unicefkids.be
- Indien sommige opdrachten te moeilijk zijn of in de klas niet voldoende tijd kan worden besteed aan het hele spel, kan gekozen worden om 4 fiches uit te delen met bijhorende opdracht, waarbij de leerlingen bij elk geslaagd onderdeel van de opdracht 2 vakjes (i.p.v. 1 vakje) vooruit mogen op het spelbord.

Opvolging

- Nadien kan dit spel en de opdrachten die de groepjes samen met de klas uitvoerden gebruikt worden in een wereldfeest op school of een tentoonstelling op school over India.
- De leerlingen kunnen een nieuw spelbord met fiches maken rond een ander land.

Knip onderstaande pionnen uit en geef aan elke groep 1 pion om te gebruiken op het spelbord!

FICHE 1

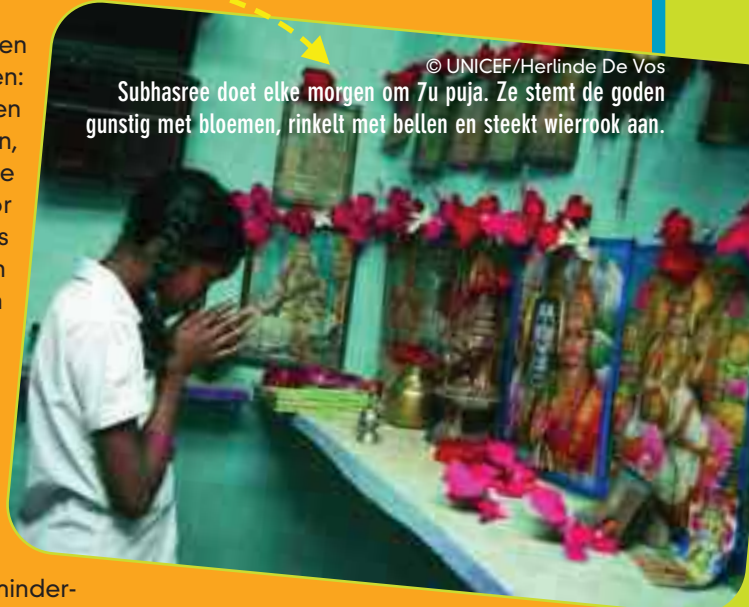
Leven en feesten met goden

Ieder jaar vieren kinderen en volwassenen over heel India het lentefeest Holi. De avond voor Holi maken de mensen kampvuren om de boze geesten te verjagen. De volgende dag worden de god Krishna en zijn geliefde Radha herdacht. Krishna haalde graag grapjes uit met zijn vriendin en gooide haar eens klemsnat met gekleurd water. Met Holi zie je in India veel houten karren met felgekleurd verfpoeder op de markt. Met grote spuiten en fietspompen maken kinderen en volwassenen elkaar nat met gekleurd water. Je trekt met Holi maar best je oudste kleren aan wanneer je over straat wandelt! Na de middag is het feest afgelopen en gaat iedereen zich wassen. Thuis gaat het feest nog door en eten de Indiërs lekkernijen.

Kleurrijke prenten van de favoriete goden sieren huizen en winkels. In India bidden veel mensen tot de Hindoe-goden: ze doen "puja". Subhasree is 10 jaar en doet elke morgen om 7u puja aan het huisaltaar. Subhasree rinkelt met bellen, steekt wierrook aan en vraagt om veel kennis en dankt de goden. Haar lievelingsgod is Ganesh, die staat voor wijsheid en voorspoed. Shiva, de vader van Ganesh, was jarenlang op reis geweest en herkende zijn zoon niet toen hij terug bij zijn vrouw Parvati thuis kwam. Uit woede en jaloezie hakte Shiva het hoofd af van de jongeman, zich er niet van bewust dat het Ganesh was. Shiva kon zijn zoon enkel terug tot leven wekken door hem het hoofd te geven van het eerste levend wezen dat hij zag: een olifant. Ganesh prijkt nu met zijn olifantshoofd aan ontelbare muren en ook in heel veel scholen, waar het Ganesh-feest een echt schoolfeest is.

Op het platteland wonen veel mensen die behoren tot minderheidsgroepen. Ze spreken andere talen en hebben eigen tradities, goden en geesten. De kleurrijke prenten van de Hindoe-goden vind je er soms ook aan de muur. Maar zij vereren evengoed natuurgoden, bijvoorbeeld in de vorm van een rots of een boom. Eigenlijk is de hele natuur heilig voor hen en zij dragen er dan ook enorm goed zorg voor!

© UNICEF/Hertinde De Vos
Subhasree doet elke morgen om 7u puja. Ze stemt de goden gunstig met bloemen, rinkelt met bellen en steekt wierrook aan.

WHAT DO YOU THINK?

- Is godsdienst belangrijk in jouw leven? Waarom wel/niet?
- Van welk feest hou je het meest? Hoe vier je dat?
- Hoe zorg jij ervoor dat jouw dag goed begint?
- Heb jij ritueeljes die je elke dag (of vaak) doet?
- Wat betekent de natuur voor jou?

Ganesh
Misschien wel de allerpopulairste god is Ganesh, die staat voor voorspoed en wijsheid.

Opdrachtenkaart 1:

1. Vertel aan de klas wat het Holi-feest in India is. Zoek meer informatie en foto's. Van waar komt de naam Holi?
2. Ga op zoek naar een godenverhaal uit India. Vertel het aan de klas en toon foto's.
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek ze met de klas. Vraag aan de klasgenootjes om op kleine papiertjes te schrijven welk ritueel of welke activiteit ze doen voor ze gaan slapen of wanneer ze de dag goed willen beginnen. Verzamel de papiertjes, lees ze voor en maak hier een kleine collage van.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

FICHE 2

Speel je mee Kabaddi?

Kornakuldip is 11 jaar en verblijft in een kostschool omdat zijn ouders te ver van de school wonen. Hij is er heel graag, want hij kan er veel leren en heeft veel vrienden. Hij slaapt samen met de andere jongens op een grote slaapzaal. Hij is gek van tuinieren in de groententuin van de kostschool en houdt van "Kabaddi". Neen, dit is geen meisje, maar wel een heel leuk spel! Kabaddi is een nationaal spel dat kinderen over heel India spelen. En de hele school supportert mee! Ook in de buurlanden Nepal, Bangladesh, Pakistan en Sri Lanka spelen veel kinderen Kabaddi. Sommigen zeggen dat het meer dan 4 000 jaar oud is...

© UNICEF/Isabelle Wolf
Kornakuldip speelt Kabaddi met de jongens op het binnenplein van de school.

Dit heb je nodig:

Een terrein van ongeveer 10x5 meter.

Dit doe je vooraf:

Teken met krijt een rechthoekig veld in 2 met een middellijn en bakken aan de beide buitenzijdes telkens 2 vakken af over de breedte van het veld.

Zo speel je het spel:

Team A en B tellen elk 7 teamleden en stellen zich op in vak A en B. Een eerste speler van team A gaat naar de middellijn en begint dan te lopen naar vak B en zegt in 1 lange adem "kabaddi - kabaddi - kabaddi - kabaddi -". De speler probeert iemand van kamp B te tikken, zonder terug in te ademen. Kan de speler van team A iemand van het B-team tikken, zonder dat de speler van team A vastgegrepen wordt, dan moet de persoon van team B die getikt werd van het veld. Eén of meerdere spelers van team B mogen echter de speler van team A vastgrijpen, zodat de A-speler niet meer over de middellijn geraakt en zelf van het veld moet. Wanneer de A-speler voelt dat hij/zij niet genoeg lucht meer heeft, moet de speler ervoor zorgen tijdig terug over de middellijn te geraken, anders valt hij/zij ook van het veld. De spelers van team B mogen niet over de achterste lijn of de zijlijnen van het vak B stappen, want dan moeten ze ook van het veld. De spelbeurt is voorbij als de A-speler terug inademt. Dan is het de beurt aan een speler van het B-team om van de middellijn naar de A-ploeg te lopen en daar een speler te tikken, zodat die van het veld moet. Lukt dit, dan mag een B-speler die van het veld moest, terug ingezet worden. De ploeg die de meeste spelers overhoudt is gewonnen. Je kan op voorhand bepalen hoe lang je het spel laat duren (ongeveer 15 tot 20 minuten).

WHAT DO YOU THINK?

- Denk je dat er grote verschillen zijn tussen kinderen op de speelplaats in India en kinderen op de speelplaats in België?
- Speel jij vaak spelletjes zonder dat je er veel materiaal bij nodig hebt?
- Speel je het liefst binnen of buiten?

Opdrachtenkaart 2:

1. Vertel aan de klas wie Kornakuldip is en wat zijn lievelingsspel is.
2. Test eerst het spel eens uit in jullie klein groepje en leer het nadien aan de rest van de klas.
Je kan op www.unicefkids.be nog meer informatie zoeken of een ander spel vinden.
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek ze met de klas. Vraag aan de klasgenootjes om op kleine papiertjes te schrijven welk hun lievelingsspel is. Verzamel de papiertjes, lees ze voor en maak hier een kleine collage van.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto,... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

FICHE 3

Verhalen vertellen

© UNICEF/Kahnu Naya
Mamatapujari vertelt haar lievelingsverhaal.

Mamatapujari is 10 jaar en gaat naar een kostschool in Deopottangi (Oost-India). Op school leert ze veel verhalen. Samen met haar vriendinnen vertelt ze op de slaapzaal heel graag moraalverhalen, waar een betekenis in schuilt. In haar koffertje op de slaapzaal houdt ze boekjes bij, waar ze af en toe in leest. Aan de muur in de klas hangt ook een grote affiche met verschillende verhalen.

Mamatapujari vertelt haar lievelingsverhaal van de hebzuchtige hond:

“Er was een hond die een been had gevonden en het been in zijn mond hield. De hond wandelde verder en kwam aan een brug over het water. Toen hij in het water keek, zag hij een hond met een been in zijn mond, nóg groter dan het been dat hij al had. Hij wou aan de hond vragen of hij het been mocht hebben en hij blafte naar zijn weerspiegeling in het water. Het been viel uit zijn mond in het diepe water.”

Mamatapujari vindt dat we allemaal tevreden moeten zijn met wat we hebben. We moeten niet altijd om meer vragen of uit zijn op wat anderen hebben.

Het verhaal van de herder en de leeuw:

Een herder was met zijn kudde schapen op pad. Hij riep om hulp en riep dat er gevaar was omdat er leeuwen waren. De dorpingen kwamen hem toegesnelnd om te helpen, maar zagen dat de herder aan het lachen was en gelogen had. Een tijdje later kwam er écht een leeuw, maar niemand kwam hem helpen en de leeuw beet de herder dood.

- Welke moraal zit er in het lievelingsverhaal van Mamatapujari? En in het verhaal van de herder?
- Worden bij ons ook gelijkaardige moraalverhalen verteld?
- Wanneer vertellen wij verhalen aan elkaar?
- Waarom vertellen wij verhalen?

Opdrachtenkaart 3:

1. Vertel aan de klas het lievelingsverhaal van Mamatapujari.
2. Ga op zoek naar een ander moraalverhaal op internet of in de bibliotheek en maak er een illustratie bij. Misschien ken je wel een mooi verhaal uit de les godsdienst of zedenleer? Je mag ook zelf een verhaal met een diepere betekenis schrijven.
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek ze met de klas. Vraag aan de klasgenootjes om op kleine papiertjes te schrijven welk hun lievelingsverhaal/boek is. Verzamel de papiertjes, lees ze voor en maak hier een kleine collage van.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto.... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

FICHE 4

De Indische keuken

India is een heel groot land, met veel geografische verschillen en klimaatverschillen. Denk maar aan de hoge Himalayatoppen, de vruchtbare Indusvallei en Gangesrivier, de uitgestrekte woestijnen van Rajasthan en de vochtige streken. Ook de Indische keuken is heel verscheiden. Maar wat bijna alle gerechten typeert zijn de vele kruiden die gebruikt worden in de keuken. Indiërs eten graag heel 'spicy'. Kinderen zijn er dol op zeer zoete gerechtjes. In de armere dorpen op het platteland wordt voornamelijk rijst gegeten met groenten en als er vlees wordt gekozen, zal de voorkeur eerder gaan naar kippenvlees. Het grootste deel van de bevolking is immers Hindoeïstisch. Rundsvlees eten is ondenkbaar. Vandaag de dag is de koe nog steeds een heilig dier in India.

Chai of Melkthee

Voor 1 kopje thee: breng 2/3 water en 1/3 melk aan de kook. Van zodra de melk schuimt, voeg je 1 theelepel zwarte theeblaadjes toe. Je laat de melk even verder schuimen en zet het vuur af. Voeg er een theelepel suiker aan toe om meer kleur en smaak uit de blaadjes te trekken. Je kan het 1 tot 4 minuten laten trekken. Zeef de blaadjes uit de thee en schenk de melkthee in. Je kan Chai ook klaarmaken door één van volgende kruiden bij het begin toe te voegen: kaneelpoeder, gemberpoeder, kruidnagel, nootmuskaat...

WHAT
DO YOU
THINK?

- Waarom eten de meeste mensen in India geen rundsvlees?
- Kan je de voorkeur voor de combinatie van rijst en pikante kruiden in India verklaren?
- Welke zijn typische gerechten en groenten in België?

Opdrachtenkaart 4:

1. Vertel aan de klas welke ingrediënten de Indische keuken typeren en waarom.
2. Maak Chai voor de klas en ga op zoek naar een Indisch dessertje dat je ook kan klaarmaken bij de thee.
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek ze met de klas. Vraag aan de klasgenootjes om op kleine papiertjes te schrijven welk hun lievelingsgerecht is. Verzamel de papiertjes, lees ze voor en maak hier een kleine collage van.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto.... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

FICHE 5

Mahatma Gandhi (1869-1948)

De leider van de onafhankelijkheidsbeweging in India was Mohandas Gandhi.

Men noemde hem "Mahatma", wat "Grote Ziel" betekent.

Ghandi kwam uit een rijke familie. Zijn vader was minister. Tijdens zijn jeugd was Ghandi heel leergierig. Hij leerde verschillende talen en las verscheidene godsdienstige boeken. Godsdienst vond hij heel belangrijk: hij begon en eindigde elke dag met een gebed. In 1888 trok hij naar Londen om er rechten te studeren. Toen hij 24 was trok hij als jonge advocaat naar Zuid Afrika om er in een Indiase firma te gaan werken. Daar werd hij voor het eerst geconfronteerd met rassendiscriminatie. Dit zette hem aan het denken en eens terug in India, zette Ghandi zich in voor de rechten van de onderdrukten. Op dat ogenblik waren de Engelsen de baas in India. Gandhi wilde zijn land vrij maken en vocht daar voor zonder geweld te gebruiken. Gandhi kwam op voor de arme mensen, daarom droeg hij, ondanks zijn rijkdom, alleen een lendendoek. Hij ging meermaals in hongerstaking voor de heel arme mensen (de paria's) zodat zij ook de tempels binnen mochten gaan en de waterputten mochten gebruiken. In zijn leven heeft Gandhi heel veel moeten doorstaan. Hij is bekogeld met stenen, eieren en één keer zelfs met een bom maar hij bleef ongedeerd. Hij is geschopt en in elkaar geslagen. In totaal heeft hij meer dan 2000 dagen in de gevangenis gezeten. In India werd hij een nationaal symbool. Op 15 augustus 1947 werd India, na 2 eeuwen van Engeland geweest te zijn, onafhankelijk. Gandhi had er 21 jaar voor gestreden. Toch eindigde zijn leven ook met geweld. In 1948 werd Gandhi vermoord tijdens een gebedsdienst. Gandhi werd 78. Op zijn verjaardag (2 oktober) is het groot feest in heel India.

Nadat de Engelsen Gandhi voor de zoveelste keer arresteerden, vroeg een Amerikaanse journalist hem:

'Wat vindt u van de Westerse beschaving?'

Waarop hij antwoordde:

'Ik denk dat het een goed idee zou zijn.'

- Wat vind je van volgend citaat van Gandhi: "Geweldloosheid is een wapen voor de dapperen"?
- Hoe kan je in België dezelfde ideeën van Gandhi gebruiken en toepassen?
- Hoe probeer jij anderen te helpen?
- Is er iemand in jouw omgeving die je bewondert en waarom?

Opdrachtenkaart 5:

1. Vertel aan de klas wie Mahatma Gandhi is, zoek nog extra informatie en toon foto's.
2. Zoek een bekende of minder bekende Belg die goede dingen heeft gedaan of nog steeds doet om anderen te helpen. Stel deze persoon voor aan de klas en toon een foto of extra illustraties.
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek die. Vraag aan de klasgenootjes om op kleine papiertjes te schrijven wie zij bewonderen in hun leven en waarom. Verzamel de papiertjes, lees ze voor en maak hier een kleine collage van.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto.... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

FICHE 6

Een dag uit het leven van Chaitan

Chaitan Majhi is 11 jaar en woont samen met zijn ouders, zijn 3 broers en zijn zus in het dorpje Banauguda. Samen met een andere familie delen ze een binnenkoer. Iedereen slaapt op de binnenkoer of onder het afdakje. Er zijn immers maar 2 kamers in het huisje: de keuken en een leefruimte. Om 5u15 staat hij op en gaat naar de rivier om zich te wassen. Hij poetst zijn tanden met een afgebroken takje en wat water. In de zomer begint de school om 6u. Hij is blij dat hij naar school kan, want zijn oudste broer heeft nooit die kans gehad. Chaitan vindt het heel jammer dat hij zijn leerkracht niet goed begrijpt en is bang voor slechte resultaten op school. In de klas spreekt de leerkracht Orya, de officiële taal van de staat in India waar hij woont, maar thuis spreekt Chaitan Desia. Tijdens de speeltijd (van 9u-9u30) speelt hij graag tikkertje of Kabaddi. Om 11u is de school gedaan en krijgen de kinderen een warme maaltijd (meestal rijst met groentjes), die de kookmama's samen klaarmaken. Daarna wandelt Chaitan samen met zijn vriendjes naar huis. In de namiddag gaat hij met zijn mama de geiten hoeden. Daarna speelt hij in de rivier of speelt cricket met zijn vrienden. Cricket is heel populair in India! Zijn broer maakte de cricketbat en zijn vriendjes hebben een bal. Ze delen bijna alles in het dorp. 's Avonds studeert of leest in de boekjes die hij deelt met zijn vrienden. Om 21u gaat Chaitan slapen. Later wil hij graag leerkracht worden.

1 Chaitan krijgt op school les rekenen, zijn lievelingsvak. In de zomer start de school om 6u.

2 Tegen 11u hebben de kookmama's rijst en groentjes gekookt voor de kinderen op school.

3 Chaitan wandelt na school samen met zijn vrienden door de velden naar huis.

4 In de namiddag gaat Chaitan samen met zijn mama en de geiten op pad.

© UNICEF/Kahnu Naya

5 Chaitan woont met zijn groot gezin en een bevriende familie rond dezelfde koer.

WHAT
DO YOU
THINK?

- Wat vind je leuk aan het verhaal van Chaitan?
- Zijn er dingen die overeenkomen met jouw dagelijkse activiteiten?
- Zijn er dingen die heel anders zijn dan jouw activiteiten?

Opdrachtenkaart 6:

1. Vertel aan de klas hoe een dag uit het leven van Chaitan er uit ziet en toon foto's.
2. Knutsel een paspoortje dat je kopieert voor alle klasgenootjes en dat de hele klas kan invullen. Neem een halve A4 bladzijde per paspoortje, verzin een leuke titel voor de buitenkant van het paspoort dat je nadien kan toevouwen. Verdeel de binnenkant in 2 delen: de rechterhelft gaat over Chaitan, de linkerhelft over iedere leerling. Schrijf op beide helften dezelfde vraagjes/trefwoorden die jouw klasgenootjes kunnen aanvullen voor Chaitan en voor zichzelf. Nadien kan je vergelijken. (Voorbeeldvraagjes: naam:.....; voornaam:.....; leeftijd:; ik sta op om:u; de school begint om:u; school is uit om:u; ik help thuis met:; wat ik later wil worden:)
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek die. Maak een collage met alle paspoortjes samen.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto,... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

FICHE 7

Op school in Orissa, India

Chaitan Majhi is 11 jaar en woont in Banauguda, een arm dorpje in Orissa, het Noordoosten van India. Hij is heel blij om naar school te kunnen gaan en vanalles te leren. Zijn lievelingsvak is wiskunde. Maar hij heeft het moeilijk om de leraar te begrijpen. Chaitan behoort tot een minderheidsgroep die een eigen taal spreekt. Hoewel Chaitan met zijn vriendjes op de speelplaats Desia spreekt, moet hij les volgen in nog een derde taal: Orya. "Ik begrijp vaak niet wat er in de klas wordt gezegd omdat onze meester in een andere taal lesgeeft", vertelt Chaitan, "ik ben bang voor mijn resultaten op het einde van het schooljaar. Vooral voor het vak Engels, want dit is weer een andere taal. Het zou veel beter zijn voor mij en al mijn vriendjes als we in onze eigen taal naar school kunnen gaan." Veel kinderen in Orissa haken af op school, omdat ze de lessen toch niet begrijpen en omdat er met hen geen rekening wordt gehouden.

Om kinderen als Chaitan te helpen wil UNICEF dat hun eigen taal en cultuur wordt gerespecteerd, ook op school. UNICEF maakt daarom samen met de regering schoolboekjes in de taal Desia, zodat alle kinderen het begrijpen. UNICEF zorgt ervoor dat de juffen en meesters bijscholing krijgen en Desia leren, zodat ze de kinderen kunnen helpen in hun eigen taal. Veel scholen in Orissa hebben ondertussen extra schoolmateriaal gekregen van UNICEF.

Subhasree is 11 jaar en gaat naar een schooltje waar met de steun van UNICEF pas nieuwe tekeningen werden geschilderd op de muur. De tekeningen fleuren het klaslokaal op, wat natuurlijk veel leuker is dan een leeg klaslokaal. Aan de hand van die leuke tekeningen kunnen de kinderen zelf oefeningen maken op de muur, zelfs wanneer de leerkracht ziek is. Omdat er in veel schooltjes geen banken zijn, is het schoolbord vaak laag op de muur geschilderd met speciale zwarte bordverf. Zo kunnen de kinderen gemakkelijk de les volgen.

- Weet jij met welk van de 12 belangrijkste kinderrechten geen rekening wordt gehouden voor Chaitan en zijn klasgenootjes op school? (neem eens een kijkje op www.unicefkids.be bij "That's right!")
- Wat zou de leerkracht moeten doen om Chaitan te helpen?
- Wordt er in België rekening gehouden op school met kinderen die geen les kunnen volgen in hun eigen taal/vluchtelingenkinderen?
- Hoe wordt jouw klaslokaal opgefleurd zodat het aangenaam is om er elke dag naar de les te gaan?

Opdrachtenkaart 7:

1. Vertel aan de klas waarom Chaitan het moeilijk heeft op school en hoe UNICEF probeert te helpen.
2. Bedenk een gelijkaardige reken-oefening en een taal-oefening volgens het bordschema dat Subhasree ook gebruikt op de foto. Maak twee oefeningen samen met de klas.
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek die. Vraag aan de klasgenootjes om op een papiertje te schrijven wat zij graag zouden veranderen op school. Maak er een collage mee.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto,... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

FICHE 8

Bollywood en Indische muziek

© UNICEF/Isabelle Wolff

Ichhabati Jhadia danst graag samen met haar beste vriendin.

Ichhabati Jhadia is 11 jaar en behoort tot de minderheidsgroep Paroja. Samen met haar vriendin gaat ze naar school in een dorpje in Koraput. Thuis spreekt ze Desia, een taal die verschillende minderheidsgroepen begrijpen en spreken met elkaar. Dankzij haar vriendin heeft ze al snel de officiële taal Orya onder de knie. Gelukkig, want op school gebruikt de leerkracht enkel deze taal, die vele andere kinderen uit minderheidsgroepen niet spreken. Ichhabati heeft ook lange dagen, omdat ze 's morgens voor ze naar school gaat en 's avonds thuis helpt. Dankzij haar vriendin voelt ze zich thuis op school en kan ze nu ook met de andere kinderen praten. De Twee meisjes zijn onafscheidelijk. Wat ze het liefst doen? Samen Hindi-muziek zingen en dansen op muziek uit Bollywoodfilms!

Bollywood

Je hebt zeker al gehoord van Hollywood, een stukje van Los Angeles, in Californië, de Verenigde Staten. Hollywood is vooral bekend omwille van de filmindustrie die er gevestigd is. Maar in Azië worden ook heel veel films gemaakt voor zo'n 13 miljoen Indische filmbezoekers per dag! Dat is ongeveer evenveel als de bevolking van België. Ook op televisie worden heel veel Indische films getoond en op veel radiostations hoor je enkel filmmuziek. De Indische films worden over heel Azië getoond, maar ook op andere plaatsen in de wereld! Bollywood is de bijnaam voor de Hindi filmindustrie in Mumbai, het vroegere Bombay. De naam is samengetrokken van Bombay en Hollywood. De films zijn vaak musicals met veel drama en emoties. Je moet zelfs geen Hindi spreken om de films te kunnen volgen. Er wordt in gezongen, gedanst en veel gedroomd. Bekende Bollywoodfilms zijn "Bandit Queen" over de "Koningin van de bandieten" (1994), "There is no morning to this night" (1996), "Mississippi Masala" (1991)... De Indische filmhelden worden door de bevolking, die vaak ongeletterd is, als goden vereerd.

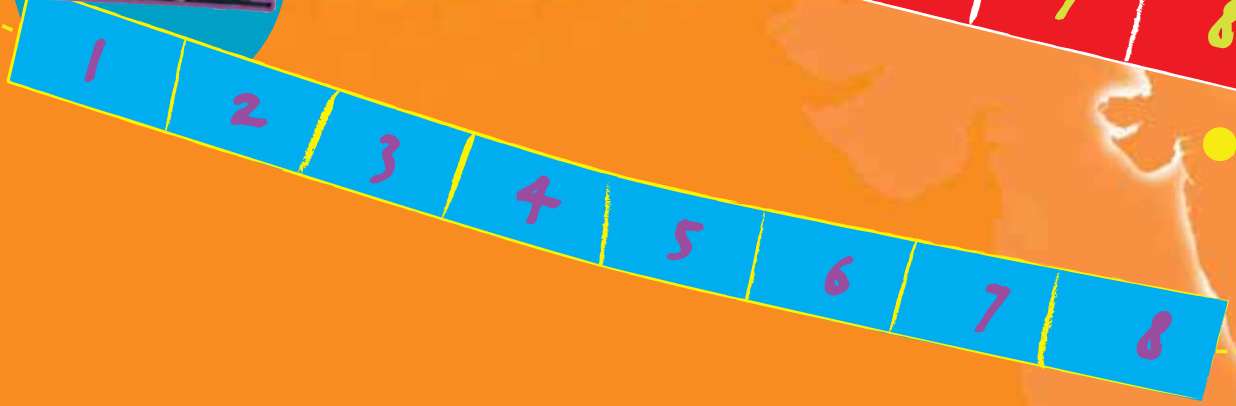
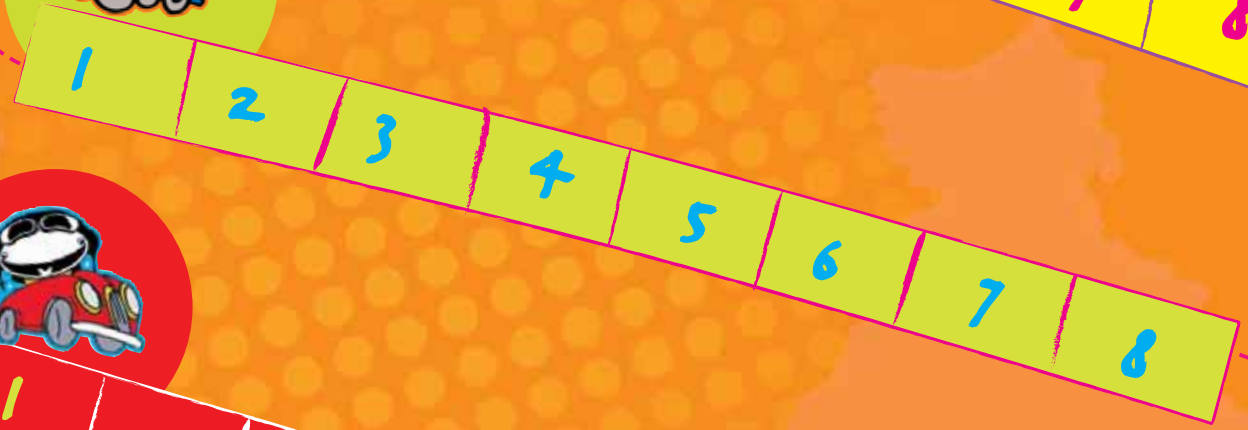
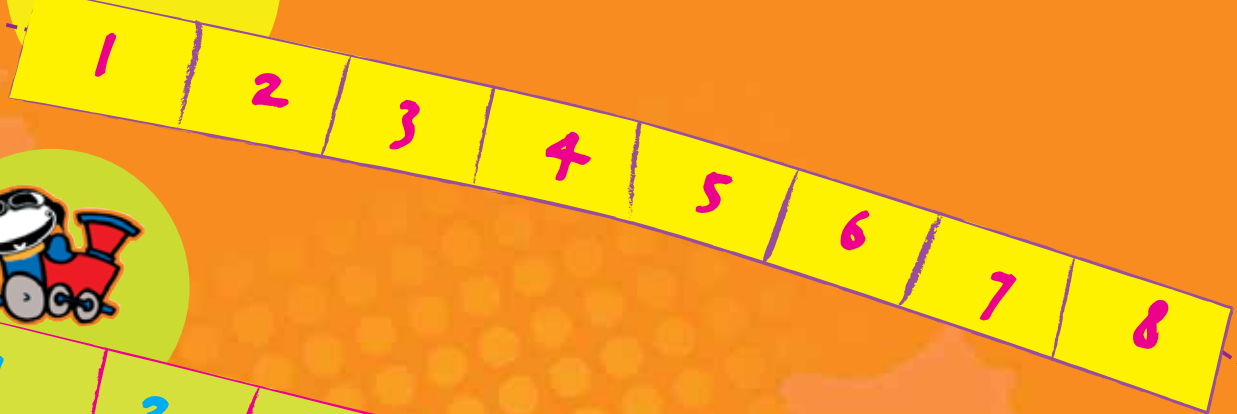

- Hoe komt het dat de Bollywoodfilms zo'n groot succes kennen in India en heel Azië?
- Zoek eens op waarover de meeste films die in Bollywood gemaakt worden gaan. Wie zijn zoal de helden in de film en welke personages duiken er vaak in op?
- Ken jij leuke musicals in België?
- Wie heeft in België al filmmuziek gecomponeerd?

Opdrachtenkaart 8:

1. Vertel aan de klas waar Ichhabati Jhadia woont en hoe ze zich thuis kan voelen op school. Wat doet ze het liefst? Vertel de klas over Bollywood.
2. Zoek een film uit Bollywood of zoek een Hindi-muziekje en toon het aan de klas of laat het beluisteren.
3. Nabespreking samen met de leerkracht en met de klas: gebruik jullie vraagjes op de fiche en bespreek die. Vraag aan de klasgenootjes om op een papiertje te schrijven welke hun lievelingsmusical of lievelingsfilm is. Als je muziek laat horen, vraag dan aan de klas op welke muziek de klasgenootjes het liefst dansen. Maak er een collage mee.
4. Zoek op internet, in tijdschriften, kranten... een leuke prent, foto.... die jullie opdracht mooi illustreert. Bevestig de foto of prent op het spelbord.

België

India

